

EESTI SKAUT

SISUKS:

HÄRRA RIIGIVANEM K. PÄTSILE EESTI SKAUTI
TIDE KÕRGEIM AUMÄRK — „HÕBE HUNT“

SKAUTLUS ALGPÄEVIST KAASAJANI

SKAUTLUS — KÕIGI NOORUSE HEADE JA
KASULIKKUDE VÕIMALUSTE MAAILM

TALLINNA SKAUTIDE MALEVA 20-AASTANE
SKAUDID KÄISID HRA. RIIGIVANEMAT TER-
VITAMAS

KODUKAUNISTAMINE — SELLES ON KA
SKAUTIDEL OSA

TALLINNA SKAUTIDE MALEVA ÜKSUSED
JA NENDE JUHID

NOORUS — RAHVA JÕUD

EESTI SKAUDID ÜLEILMLISEL JAMBOREEL
MEIL POLE SKAUDIJUTTE . . .

ROHKEM RÕHKU ERIEKSAMITELE

NARVA SKAUTIDE MALEVA 17-AASTANE

MÄRKMEID TAPA SKAUTMALEVAST

TALLINNA SKAUTIDE MALEVA JÕUDIS
MEHEIKKA

EHITAME OMALE LENNUKI

TEATEID MALEVAIST

XVI AAST. JUUNI 1937

Peavanema käsukiri nr. 9

Eesti Skautide Malevale

Tallinna Skautide Maleva XX aastapäeval 23. V 1937.

§ 1.

Tallinna Skautide Maleva võib rahuldustundega seista täna oma XX teetulbal. 20 aastat on pikk aeg organisatsiooni elus ning vähe on neid noorte organisatsioone, kellel on nii pikk aastate rida. 20 aasta jooksul on Tallinna Skautide Maleva teinud meie riigi pealinnas tublit skautlist tööd ning üle 10.000 noore on maleva ridadest läbi käinud, võttes kaasa kõiki ilusaid ja hääd, mida skautlus pakub. Tallinna Skautide Maleva on suutnud viia end paremate malevate hulka Eesti Skautide Malevas.

Soovin Tallinna Skautide Malevale õnne ja edu. Täna kõiki vanemaid, juhte ja skaute tehtud töö eest. Ärgu kadugu skautlik vaim ja mõtlemine ning töötage meie suuril põhimõtteil, millised meile on annud meie suur juht Be-Pe. Selleks olge valmis!

§ 2.

Rohke ja püsiva töö eest Tallinna Skautide Malevas, annetan „teenete märgi“ nooremskautmaster Eduard Otsa'le.

§ 3.

Skautijuhitide tasapinnal asuvad, tublid skautijuhid Tallinna Skautide Malevast, ülendan nooremskautmasteriteks:

1) Raimo I s o k, 2) Raol M a r d i a t, 3) Richard T õ n n u s, 4) Johannes J ä ä g e r.

§ 4.

Annetan eeskujuliku skaudi diplomi ühes vastava märgi kandmise õigusega järgmistele tublidele I järgu skautidele Tallinna Skautide Malevast:

1) August K u u s i k, 2) Erast M u s s a k, 3) Adolf S a u e m ä g i, 4) Edgar M u l t e r.

§ 5.

Annetan eeskujuliku hundipoja diplomi ühes vastava märgi kandmise õigusega järgmistele tublidele hundipoegadele Tallinna Skautide Malevas:

1) Valdek L o o d e r a u d, 2) Helmut R u u b e n, 3) Heino J ü r g e n s o n, 4) Harald S u n d u k.

§ 6.

Luban Tallinna Skautide Maleval välja anda skaudi hoolsusmärke 16 skaudile ja hundipoja hoolsusdiplome 12 hundipojale.

N. KANN

Skautmaster

Eesti Skautide Maleva Peavanem

A. KOIK

Skautmaster

Peastaabi ülem

EESTI SKAUT

JUUNI

Nr. 7/8 1937

XVI AAST

Härra Riigivanem KONSTANTIN PÄTS, Eesti Skautide aupatroon

Härra Riigivanem K. Päts'ile Eesti Skautide kõrgeim aumärk — „Hõbe Hunt“

Need olid meie ajaloo segasemad ja omariikluse kibedad ettevalmistuse ajad, kui 1917. a. Eestis tekkisid esimesed skautrakukesed — skautüksused. Üldises ärevas ojaajrgus ja ebaselges poliitilises õhkkonnas, päälegi veel allutatuna selleaegsele valitsejale Veneriigile, polnud skautlus see, mis ta on kaasajal. Siis olid skautluse piirjooned ähmased nii selle liikmetele kui juhtidele. Ka polnud siis veel selge, kuidas iga skaut tahtis oma loosungit „alati valmis“ teostada ja milleks nimelt alati valmis olla.

Et aga kõigi nende poiste rinnus tuksus eesti süda ja nende soonis voolas lakkamatult vabadusele ihkav eestlase veri, oli igale skaudile instinktiivselt selge üks asi: skaut kuulub vaidlematult oma juhtide sõna ja on alati valmis häätegedeks. Need kõrgelt hinnatud omadused ilmnesid üksmeelselt siis, kui tollaegne valitsuse juht K P ä t s avaldas üldise üleskutse: minna sõdima äsjaloodud Eesti Vabariigi kallale kippuva vaenlase vastu. Nende vabatahtlikult sõttaminejate ridades oli hulk skautorg.-i kuuluvaid poisse, eesotsas nende juhi Anton Öunapuu'ga.

See sõttaminek põlise vaenlase vastu, oli ideaalne „alati valmis“ püüde tegelik teostamine. Noortele omases tulises innus ja andumises tormati rindele — lahingusse. mil mitmed lapseohtu poisid vaevu suutsid kanda rasket sõduri varustust ja püssi, kuid ikkagi mindi. Seal võideldi külgekülje kõrval ja oldi sageli ainukeseks pealtvaatajaks oma sõbra surma juures. Lapseohtu poisile oli see muudugi südantlõhestavalt hirmuäratav ja ebaesteehtiline. Mitmed nende hulgast ei tulnud enam sõja lõppedes oma kodudesse ja perekondadesse tagasi, vaid nad viidi puhkama igavest und — kalmistule. Nende nimes aga raiuti marmorisse ja nende vaim elab tänapäevani iga skaudi rinnas edasi. Iga südametuksatusega tuletub alati endistele ja praegustele skautluse ideede kandjatele ning arendajatele elavalt meelde nende eelkäijate ennastohverdus ja surmapõlgav teotsemine.

Noist mälestusist kantuna ja sellest ideest vaimustatuna on Eesti skautmaleva liikmed püüdnud end vastavalt karastada ja väärilt ettevalmistuda: olla alati valmis ja valvsad, et kaitsta ja arendada meie võidetud rahu ning vabadust. Nii vankumatult olla, manitsevad ka vaimuvallast vaatavad langenud sangarid. . .

Skau did, kes vabadusvõitluses langesid, panid sellele aluse, mida meie nüüd edasiarendame: kasvatada kuulekaid org.- liikmeid ning teovõimsaid, kindla riikliku meelsusega eestlasi.

Iga skaudi püüd on olnud, on hetkel ja edespidi gi: hoida kõrgel skautluse ideid, arendada neid ja eelkõige käia nende järele te g u d e s.

Kasvanud selles vaimus ja tundes end kõigis skautideis kindlaina, sõandati aastat kümme tagasi paluda h-ra Riigivanemat Konstantin P ä t s'i austada eesti skaute sellega, et ta võtaks Eesti Skautide Maleva enda kõrge kaitse alla — Skautide Aupatsoonina. Nüüd juba üle 10 aasta on Eesti Skautide Maleva olnud h-ra Riigivanema kõrge kaitse all. Selle 10 a. jooksul on

Eesti skautlus arenenud ja kasvanud kindlapiiriliseks riiklikult tunnustatud kasvatussüsteemiks. Seda kõike on aga suudetud arendada eelkõige selle tõttu, et meie riigis on valitsenud kosutav rahu. Rahu ei ole meile isenesest kukkunud sülle, vaid seda on tulnud luua ranga võitlusega. Kogu selle pika riikliku rahu loomises ja süvendamises on pidevalt juhtiv olnud meie kõrgeauline Aupatroon; meie skaudid oleme õnnelikud, et oleme pälvinud keset seda aegade ränka võitlust ka meie hallpäise Aupatrooni otsustavat ja määravat tuge. Peab tähendama, et Eesti Skautlus on just sellepärast suutnud areneda ja püsida et iga skaudi südames on tunne, et Vabariigi algpäevil astusime, ühes teistega, meie lugupeetud praeguse Aupatrooni kutsel vastu sissetungivale vaenlasele, ja oleme seega aidanud jõukohaselt kaasa riikliku vabaduse ja rahu loomiseks. Seda võidetud rahu on meie lugupeetud praegune h-ra Rüüganem suutnud hoida ja sisendada iga kodaniku südamesse. Suur rahu ia vabaduse tunne valitseb ka skautide südameis ja skautide kodudes. Iga skaut püüab seda jõudumööda arendada ja olla lakkamatult võitluses kõige halva vastu — rahu ja vabaduse kaitseks, sest rahu ja riiklik vabadus on igasuguse arengu paratamatuks eelduseks. Kui puudub rahu, kui pole vabadust, siis oleme nagu kammitsas kari, kes vaevu liigub selleks, et täita ainult oma kõhtu, hoidmaks alal oma elu. Tundes aga hetkel piiramata arengu võimalusi, nähes kõrges taevas naeratamas sooja päikest võrdselt kõigile eestlasile ja teades, et kõik mis sa teed ja toimetad, teed enda kasuks ja eestluse ülesehitamiseks, valdab kõiki püha enesekindluse tunne.

Enesekindluse, rahu ja vabaduse tunne, on ka Eesti Skautide organisatsioonis olnud mitugi korda väga määrava mõjuga.

Kui poleks skautide keskel valitsenud nii kindel enesetunne, kui poleks olnud nii kindlat lootust ja usku meie aupatrooni kõrgesse kaitseesse, me poleks suutnud omi suuremaid üritusi nii edukalt ja tulusalt läbi viia. Kõikjal on meid tiivustanud meie Aupatrooni kõrge eeskuju.

Kõige selle erilise hoole ja austava kaitse skautlikuks tänuks Eesti Skautide Maleva Peastaap otsustas paluda Kõrget Aupatrooni, võtta vastu Eesti Skautide Maleva ajaloos esmakordselt annetatav skautluse kõrgeim aumärk „Hõbe Hunt“.

Annetatud „Hõbe Hunt“ ei taha olla meie armastatud Aupatrooni töö-

Kindral J. LAIDONER,
Eesti sõjavägede ülemjuhataja

tasuks vaid skautide tõsiseks ja südamlikuks lugupidamise avalduseks meie omariikluse suurima juhi vastu. Kõik Eesti skaudid palvetavad ka täna vaikselt, nagu ikka: „Jumal aita, et oleksime homme paremad, kui täna ja et pälviksime veel kaua h-ra Riiigivanema, kui meie aupatrooni kõrget kaitset“.
Selleks, kõik Eesti skaudid ja gaidid, „olge valmis“!

N. Kann

skm.

Peavanem.

Skautlus algpäevist kaasajani

Tõenäoliste andmete järele osutub Eesti Baltimaade skautluse hälliks, sest juba 1913. a. kevadel asutatakse esimene sellelaadne organisatsioon Pärnus. See esimene skautrühm asutatakse täielikult vene eeskujul. Sellele järgnesid peagi skautrühmade asutamised Tartus ja Viljandis, muidugi ka venelasi kopeerides.

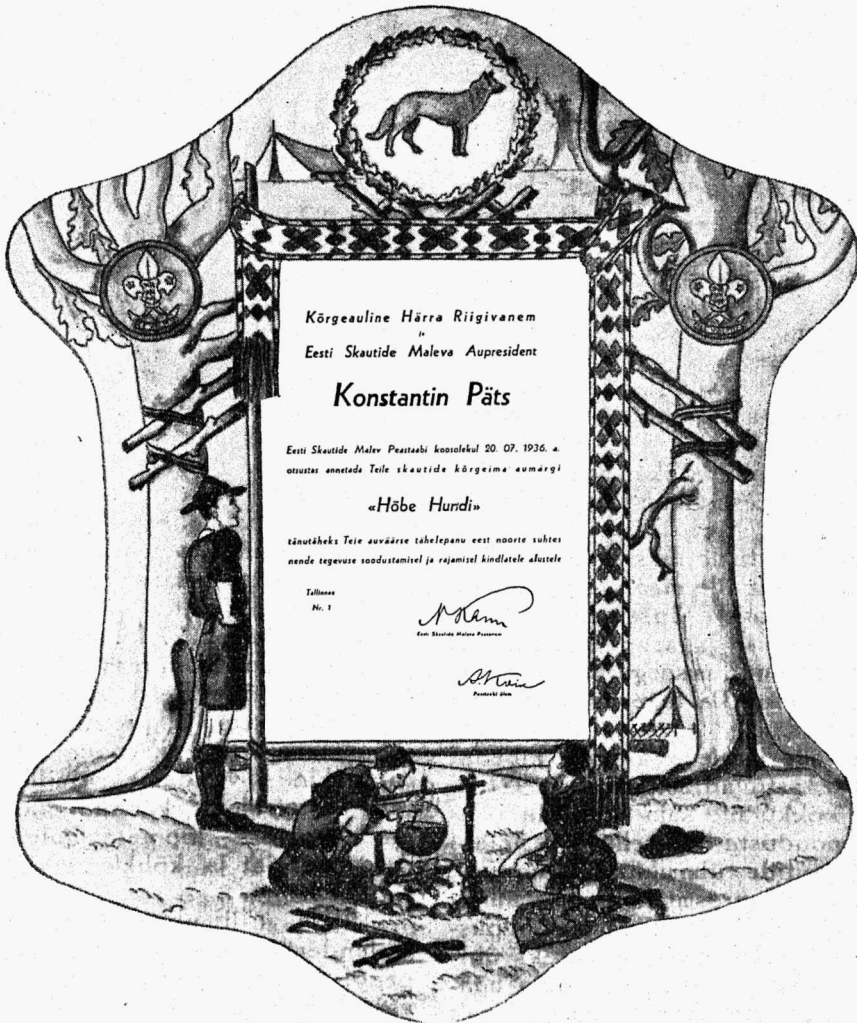
Esimene puht eesti poistest koosnev skautüksus asutati 15. veebruaril 1917. a. Tallinnas, võimlemise õpetaja Anton Õunapuu poolt, Tallinna Kommertskoolis. Sama aasta sügisel 17. septembril kutsub A. Õunapuu veel Tallinna reaalkoolis ellu teise ainult eesti poistest koosneva skautrühma ja jääb ka nende esialgseks õpetajaks ja juhiks, mispärast need rühmad töötavad käsikäes. Poisid kandsid vene koolipoisi vormi peal väikest linti „ole valmis“ ja öla küljes välismaa eeskujul lipendavat siidilindikest. Esialgses tegevuses harustati peamiselt paar korda nädalas ühiseid jalutuskäike, paadisõite, luuremänge, rivilisi harjutusi jne. Läbi saamine oma vahel oli hää kuid läbikäimises vene skautidega leidsid pabatihti aset mitmesugused rahvusluse vahest tingitud kokkupõrked.

Kui 1918. a. veebruaris Saksa okupatsiooni väed meie maale tulid ja end peremeesteks hakkasid pidama, saadeti Tallinna skautide rühmad märtsis laiali. Seda suudeti teha küll vormiliselt, sest poisid ei tohtinud

enam oma mundris avalikkuses esineda ega väljas ühiseid rongikäike korraldada, kuid sellega ei suudetud siiski poiste omavahelist sidet lõhkuda: poisid olid juba üksteisega südames kokku kasvanud ja jätkasid oma tegevust salaja põranda all.

Umbes samal ajal kui Tallinnas skautrühmad asutati, olid ka Tartus skautidena kogunenud kamp eestisoost poisse, kes hoolimata võõrast survest püüdsid omavahel luua kindlamat sidet, kuid tõelise skautrühma ellukutsumiseni siiski ei jõutud. Eriti tihedaks ja hoogsaks, muidugi avalikkusele tagasihoidlikult, muutus omavaheline koostöö ja salajane kooskäimine okupatsiooni surve ajal. Sellest eesti poiste kambast on võrsunud mitmed meie omariikluse kõrgemad riigitegelased, sõjaväelased, kohtunikud ja palju skautluse praeguseid vanemaid juhte. Aga osa nendest on langenud vabatahtlikena meie vabadusvõitluses lahinguväljadel nagu: Anton Õunapuu, Elmar. Rossmann, Joh. Priks, V. Anderson, Oskar Pärn j. t.

Kohe peale okupatsioonivägede lahkumist meie maalt, tulid skaudid jälle põranda alt välja ja hakkasid mitmekordselt suurema innu ja vaimustusega end avalikkusele näitama. Suurimaks avalikuks demonstratsiooniks kujunes 1919. a. aprillis skautluse teerajaja Anton Õunapuu matuserongikäik, kuhu pea iga skaut püüdis minna.

PEAVANEMA PÄEVAKÄSK NR. 6.
Eesti Skautide Malevale.
TALLINNAS, 25. JUULIL 1936. a.

Eesti Skautide Maleva Peastaap omal koosolekul 20. juulil 1936. a. otsustas annetada Eesti Skautide Maleva Aupresidendile

HÄRRA RIIGIVANEM KONSTANTIN P Ä T S'ile

Eesti Skautide Maleva esimese kõrgeima aumärgi

„HÕBE HUNDI“

tänutäheks ülesnäidatud auväärse tähelepanu eest skautide suhtes, nende tegevuse soodustamisel ja rajamisel kindlatele alustele.

N. KANN

Skautmaster

Eesti Skautide Maleva Peavanem

A. KOIK

Skautmaster

Eesti Skautide Maleva Peastaabi Ülem

1920/21. aastatel võttis skautlik liikumine ja levik üle riigi suurt hoogu: nende arv tõusis lühikese ajaga 6000-ni, mida tuleb panna eriti selle arvele, et Tallinnas ja Tartus pannakse toime suured skautide paraadid.

Lühikese ajaga voolab poisse kokku ja tekib uusi rühmi niivõrd massiliselt, et see kipub juba kogu organisatsioonile kujunema saatuslikuks, sest enamik vähesest juhtide kaadrist olid vilumatud ja puuduliku ettevalmistusega.

1920. a. käivad 10 skautide esindajat Inglismaal Jamboreel ja võtavad osa kongressist, kus ellu kutsutakse Ülemaailmeline Skautide Liit, mille liikmeks ka Eesti Skautide pere vastu võetakse.

1920. aasta lõpuks teatakse Eestis juba olevat üle maa skaut-üksuste olemas olu, kuid täpsemad andmed nende tegevuse ja arvu kohta siiski puuduvad; puudus seega ka tegevuse ühtlus, puudus ka tegevust ühtlustav keskjuhatatus.

Et selle järele aga tunti kibedat tarvidust, astuvad 20. märtsil 1921. a. Tartus kokku üle saja skautide esindaja, moodustades sellega esimese Eesti Skautide üleriikliku kongressi. Sel Tartu kongressil pannakse ametlik alus Eesti Skautide Malevale, püstitakse edaspidiseks tegevuseks ühtlased tähised ja asutatakse oma häälekandja „Eesti Skaut“, mis pidevalt juba ilmunud XVI aastakäiku. Sama aasta Jüripäeva paraadil Tallinnas marsivad rivis üle 2000 skaudi. Siis korraldatakse veel suurem huvimatk 1500 skaudi osavõtul Soome. Ilmub ka esimene „Skoudi käsiraamat“.

Siit peale areneb skautlus kogemuste najal veelgi suurt tõusu rada kuni 1922. a. saabus ootamatu kriisi aeg, sest väärsete juhtide vähesus ei suutnud hiiglamassilist peret enam ohjeldada. Nüüd tuli asuda organisatsiooni sisuliste külgede kujundamisele. Hakati lähemalt uurima skautluse ideelist ja kasvatuslikku külge, milleks

suuresti mõjusid kaasa mitmete juhtide välismaised reisud. Asuti ka koon-dama vanemaid skaudisõpru. Loodi kohalikud skaudisõprade seltsid ja nende kõrgem instants Eesti Skaudi Sõprade Liit.

Tartus pannakse alus juba üli-kooli jõudnud skaudijuhtide poolt 8.XII 1922. a. Akadeemilisele Skautide Seltsile. A. Sk. S. astub üle riigi kõigi skautrühmadega elavasse kirjavahe-tusse ja aitab välja töötada mitmesu-guseid määrusi ja ajab esimesi vagu-sid skautliku kirjanduse põllul.

11. märtsil 1923. a. jõustub Eesti Skautide Maleva Põhimäärus. 25/26. märtsil 1923. a. astub Tallinnas kokku II üleriiklik skautide kongress, mis üldiselt kannab nime — töökongress, andes viimistlemiseks palju materjali mitmesugustes määrustes. Samal aastal teostub ka sõit Riiga ligemale 100 skaudi osavõtul. 27. märtsil 1923. a. pannakse alus Skautmasterite Kogule. See aasta jääb Eesti skautluse aja-loos paremaks ja produktiivsemaks tööaastaks, kuna siis pandi alused ja rajati kindel vundament, millele aastate kestel oleme kannud oma paremad ohvrid — lõpmata hulgal nooruse energiat ja kõhklematult teeme seda edasigi.

1924. a. ilmub esimene „Skaudi Kalenderkäsiraamat“, mis müüakse peagi viimase eksemplarini. Samal aastal minnakse üle uuele põhimäärusele ja võetakse vastu arvukas Läti skautide külaliste pere, mis toob kaasa uut ergutust ja vilumust.

1925. a. 5/6. aprillil kutsutakse kokku Tartu III üleriiklik skautide kongress, kus pea huvipunktiks on esimese Eesti Skautide suurlaagi korraldamise küsimused. Kongressilt lah-kudes hakatakse hoolega ettevalmis-tama oma esimest suurlaagrit. Kuigi selles ollaks vähevilunud, on siiski mõned juhid külastanud välismaiseid sellelaadseid üritusi ja omanud sealt mõningaid kogemusi. Suures vaimus-tuses leiabki teostamist esimene suur-

H-ra Riigivanem peab skautidele Kadrioru lossi rõdult tervituskõnet 24. V 37. Vasakul ülal nurgas Peavanem skm. N. Kann paneb H-ra Riigivanemale kaela „HOBE HUNDI“ paelaga.

laager Pirital 6.—12. juulini 1926. a., mis viib Eesti Skautluse kuhu tõelikele noorte isetegevuse alustele. Siitpeale jätkub skautlik liikumine juba kogemuste varal ja suure enesekindluse, kuigi vaiksese sisemise töötamise tähe all, Aeg-ajalt kujuneb tegevus salagastemialustele. Mitmed juhid käivad Inglismaal kõrgemas skautjuhtide Gilwelli kursustel. Elatakse üle mitmesuguseid tähelepanuväärseid sündmusi, 1932. a. korraldatakse Pärnu lähedal Doberanis II skautide suurlaager. 19. augustil 1933. a. võetakse Tallinnas vastu skautluse isa Lord Baden-Powell ja 1934. a. külastatakse 100 skaudiga Läti suurlaagrit. Samal aastal ilmub ka skautluse põhjalikum teos „Skautlikul teel“ skautmaster H. Michelsoni väljaandel.

Tegevus areneb salga süsteemis rühmad ja rühmituste kaudu, jaotatuna hundipoegadeks, skautideks ja vanemskautideks. 1935. a. käiakse kogemusi omandamas ja värskemaid teadmisi kogumas Poola, Soome ja

Rootsi suurlaagrites. 3 juhti käivad Inglismaal Gilwelli kursustel, sooritades selle praktika.

Koostatakse Eesti-Läti Leeduskaute liidu lepingu tekst. Pannakse alus üleriiklikule skautjuhtide koolile, ja ollakse kibedalt ettevalmistamas järgneviks suurlaagriks.

1936. a. toimub Haapsalu lähedal Paralepas III suurlaager, mis ületas eelmised nii oma osavõtjate arvult kui ka õppealal. III suurlaager oli Eesti skautlusele suurimaks tuleprooviks ja katsumiseks, sest siin oli kaalul kas võita või kaotada. Kuid iga poiss ja juht tegi ennastsalgavalt mis oli ta kohus. Iga poiss pakkus siin oma parima ja selle paratamatuks tagajärjeks oli meie hülgav võit. Suurimat üksmeelsust pole Eesti skautide arvukas pere senini näidanud kui Paralepa suurlaagris. See uskumatu võit näitab, et eesti poiss on visa ja võib end pingutades toime panna tegusid, mis panevad kõiki suuresti imestama ja nende poole hoidma.

S K A U T L U S —

Siht — kasvada tubliks kodanikuks oma riigile.

Mäng, laul, muusika, käsitöö, sport, tehnika, majandus, mereasjandus, loodusteadus, kunst, kirjandus ja palju muud igapäevase harrastusist. Kõike pakub skautlus.

Määratu arvu organisatsioon peaks poiss või noormees läbi käima, et tegeleda nendel aladel, milliseid pakub skautlik organisatsioon juba eneses.

Kahekskümmend aastat elujõulise skautliku organisatsiooni järjekindlat tegevust ja kestvust, seda meie ei saa võrrelda tavalise seltsi või ühingu tegevusega.

Skautlusel Eestis on pinda olnud peagu veerandsada aastat; tõeline Eesti skautide organisatsioon aga võib nüüd oma 20 aastasele tegevusele tagasi vaadata, nimelt Tallinna skautide perega eesotsas sellest 1917. aasta momendist, mil Vabadussõja sangar Anton Ounapuu skautide esimese rühma asutas.

See arenemiskäik on olnud üpris okkiline ja tõekestatud ühest ja teisest olukorrast. Peamiseks raskuseks on osutunud majandusliku kandejõu puudulikkus.

Sellel olukorral on olnud siiski nii suur ja äraarvamatu väärtus Eesti skautide pere

KÕIGI NOORUSE HEADE JAKASU- LIKKUDE VÕIMA- LUSTE MAAILM

sisemise üksmeele saavutamisel, mida meie praegu veel õieti ei taipagi.

Lord Baden Powell ütleb, et „raskused on elu sool“. Ma arvan, et raskused on olnud ka Eesti skautluse soolaks ja sisemise tubliduse karastuseks.

Raskuste võitmine on toonud kaasa alati uut vaimustust ja elujõudu ja mõjunud karastavalt igale poisile iseloomu kujunemise huvides.

Veel enamgi. Ei üksnes oma organisatsiooni sisemisele ühtlusele ja järjekindlale arengule sisemise patriotismi suuruses pole Eesti skautluse areng väärtusi loonud, vaid tema on eeskätt oma liikmeskonnas virgutanud kõrget isamaa armastuse ja koduarmastuse aadet just tegelikkudel ülesannetel, olgu see igapähe individuaalses arengus, koostöös teistega nii omal kui võõral maapinnal.

Mis veel õigustatud märkimist väärib, on skautliku organisatsiooni püsivus ja järjekindel areng, olugi et skautlusele ajajooksul meil mõneltki poolt korduvalt kadu on loodetud ja soovitud.

Ei, mitte tagasi, vaid mõtlema on pannud skautlus paljudki neid, kes temas kunagi eitava seisukohal on asunud. Hiljem on aga igauks tunnistama pidanud skautluse imelikkud

Eesti skautluse sisulist tööd kordineerib ja juhhib ajajooksul läbiproovitud ja kindlalt kontrollitud skautliku omapäraga orgaanilise süsteemi rakendatud juhtkond.

Eesti Skautide supeavanemaks on H-ra Riigivanem Konstantin P ä t s.

Kõrgemaks instantsiks on Eesti Skaudi Sõprade Liit, kuhu on koonduanud kõigi malevate juures teotsevate Skaudi Sõprade seltsid (vanemate kogud). Sõprade Liidu esimeheks on ministriabi skm. Eugen Madisoo.

Malevaid juhhib Peastaap eesotsas Peavanem skm. N. Kann'uga ja Peastaabi ülem skm. A. Koik'iga.

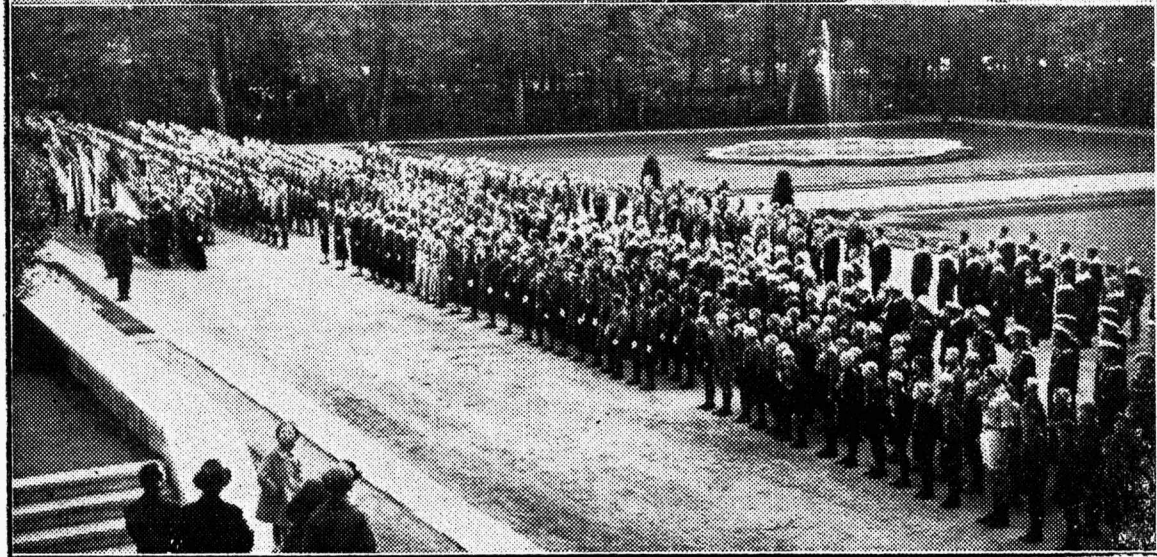
Skautmasterid ja nooremskaut-

masterid arvult üle 200 on koondunud üleriiklikku Skautmasterite kogsusse, mille juhatajaks on skm. J. K ö k s.

Malevaid on hetkel 15, kuid käsil on mitme uue maleva juure organiseerimine. Malevate eesotsas seisavad Maleva vanem ja maleva juht maleva staabiga ja Sõprade seltsiga. Lähem sisuline töö toimub rühmistustes ja salkades.

Kogu Eesti Skautide Maleva kindlalt kontrollitud liikmete arv oli 1. jaanuaril 1937. a. 5257 poissi, millest 3872 olid õpilased ja 1385 mitteõpilased (protsentuaalselt õpil. 73,7% ja mitteõpil. 26,3%).

* * *

Ülal vasakul: Gaidid sammuvad paraadmarsil Riigivanemast mööda Ülal paremal: 8. a. gaid ja 14. a. skaut Riigivanemale annetatavate lilledega. All: Üldvaade 24. V 37. a. H-ra Riigivanema tervitamiseks Kadrioru lossi ette ülesseatud skautide ja gaidide rivile

Tallinna Skautide Maleva

20-aastane

15. veebruaril 1917. a. asutas Anton Õunapuu Tallinnas, poeglaste kommers-kaubanduskooli juures esimese Eesti Skautrühma.

Mõne kuu jooksul tekkisid veel uued rühmitused, tollekordse reaalkooli ja Vestholmi eragümnaasiumi juures, millega pandi alus ka Tallinna Skautide Malevale.

Alanud Vabadussõda haaras kaasa kandvama osa tollekordseid skautjuhte, eesotsas A. Õunapuuga, mille tõttu organisatsiooni tegevus tunduvalt pidurdus. Saksa okupatsioon omakord pidurdab uuesti kohendatud skautide tegevust, mille tõttu oldakse sunnitud teotsema pöranda all.

Siiski, tollekordse mõiste järgi, teotsetakse küllalt intensiivselt, korraldatakse vargsi jalutuskäike, mitmesuguseid välimänge jne.

1920. aastaks on skautlus uuesti niivõrd organiseerunud, et 10 maleva skauti võtavad osa esimesest ülemaailmisest skautide suurlaagrist Inglismaal.

Veel samal aastal sünnib malevas sisemine „revolutsioon“.

Osa maleva liikmeid, — nagu see hiljem teisteski organisatsioonides on ilmnunud, kes ei tahtnud endid mahutada ühise „mütsi“ alla — asutasid uue organisatsiooni. Kuid see asiolu ei jätnud erilisi jälgi maleva üldisesse tõhe.

Liikmeskond kasvas massiks. Jõuti arusaamisele, et massi ei saa kasvatada puuduliku juhtide kaadriga.

1923. aastal, mil asutatud Skautide Sõprade Selts võttis organisatsiooni oma kaitse ja hoole alla, reorganiseeritakse maleva töö ning maleva jätkab

külgetõmbavust ja püsivust. Nii on meilgi nüüd kõikjal nähtud, et Bii-Pii sõnades — „see näitab, et skautlus poisse huvitab“ — peitub tõde, mis on julgustanud paljuidki teisi organisatsioone Eestis rakenduma skautlikkudel kasvatusmeetodeil, kas täies ulatuses või osaliselt.

Nii näeme viimati Noorte Kotkaste juures täielikke üleminekuid ja järgnemist skautlikkudele kasvatusmeetodeile. Osaliselt on need meetodid rakendust leidnud ÜENÜ, NMKÜ, Eesti Noorsoo Karskusliidu noorte rühmituste juures, kaudsemalt on skautlikud kasvatusmeetodid sisse viidud veel mitmes noorte organisatsioonis, milliste nimeline puudutamine oleks veel varajane. Kindlasti on kõik need üritused meie poolt kõigiti tervitatavad, kuna üheskoos kindlakujulise kasvatusviisi alustel areneb Eesti noorsugu ühistel riiklikkudel sihtidel, noortes võrsuvad iseloomud, kes võimelised kandma kõiki lohostusi, mis peale paneb riiki ja rahvas ja kasvavad õnnistuseks Eesti tulevikule.

Vahemärkusena mainiksin hoiatavalt üht asjaolu. Skautlik kasvatusviis süveneb üldiselt. Meie kohus on valvel olla, et skautlikke põ-

hialuseid ei võltsitaks. Seal, kus see ilmneb, tuleb heatahtliku nõuandega vahele astuda. Näitena võib märkida mõnes organisatsioonis kaldumist ühekülgsele, nimelt liigsele võistluste korraldamisele ja seda isegi kaua kestva ettevalmistusega: See on hädaohtlik kasvavale noorele. Skautlik kasvatusmeetod sammub küll harjutuse, mängu ja võistluste teedel. Võistluse kohta ütleb ka Bii-Pii hoiatavalt: „Võistlused olgu ühekordsed, sõprusvõistlused ja ikka mängu teel ning vaheldugu alati“. Noori ei tohita võtta „katsejärestena“.

Käesoleval, tähtsal skautluse arenemisaastal, Eestis on täita vägagi kaaluvaid ülesandeid.

Meil on teoksil Põhimääruse ja mitme käsiraamatu viimistlemine ja väljalaskmine. See kõik teostub peagi samm-sammult. Juhtide ettevalmistus käib järjekindlat rada.

Nii, õppides minevikust, eneste ja teiste vigadest ja hüvedest uusi kogemusi, kindlustame skautliku meetodi kohandamisega meil tema põhialustel, püsiva ja kestva arengu.

Riigi tublidus seisab tublides iseloomudes. Skautlus peab selleks andma oma väärika osa.

tegevust vastavalt juhtkonna kaadrile. Tollest ajast on maleva sihi- ja järjekindlalt arendanud skautlikku kasvatust ning jõudnud suuremaks vabatahtlikuks-seltskondlikuks noorte organisatsiooniks, kus liikmeid praegu 1134.

Moraalset ja ainelist abi senises tegevuses on eriti ülesnäidanud Skaudi Sõprade Seltsi juhatused, kellede esimeesteks on olnud tegevuse jooksul härrad J. Hünerson, A. Madisson, A. Kaus, A. Koik, A. Org, R. Kuuskman, V. Puhk ja A. Geering ning maleva vanemad härrad L. Tõnson †, F. Sauer †, J. Hünerson, A. Madisson, kol. G. Maser †, J. Lossman, A. Koik ja E. Maddisoo, samuti kauaaegsed hääd skautsõbrad B. Rautsmaa, A. Tohver ja A. Sälg ning eriti meie lugupeetud Peavanem N. Kann. Kuna maleva sisulise töö juhtimisega maleva juhtidena oma tublidust on üles näidanud skautjuhid Treumundt, H. Silber, H. Teevet, H. Paalmann, E. Pavelson, E. Klemeier, H. Tari ja alates 1928. aastast R. Tõnuri (Treu).

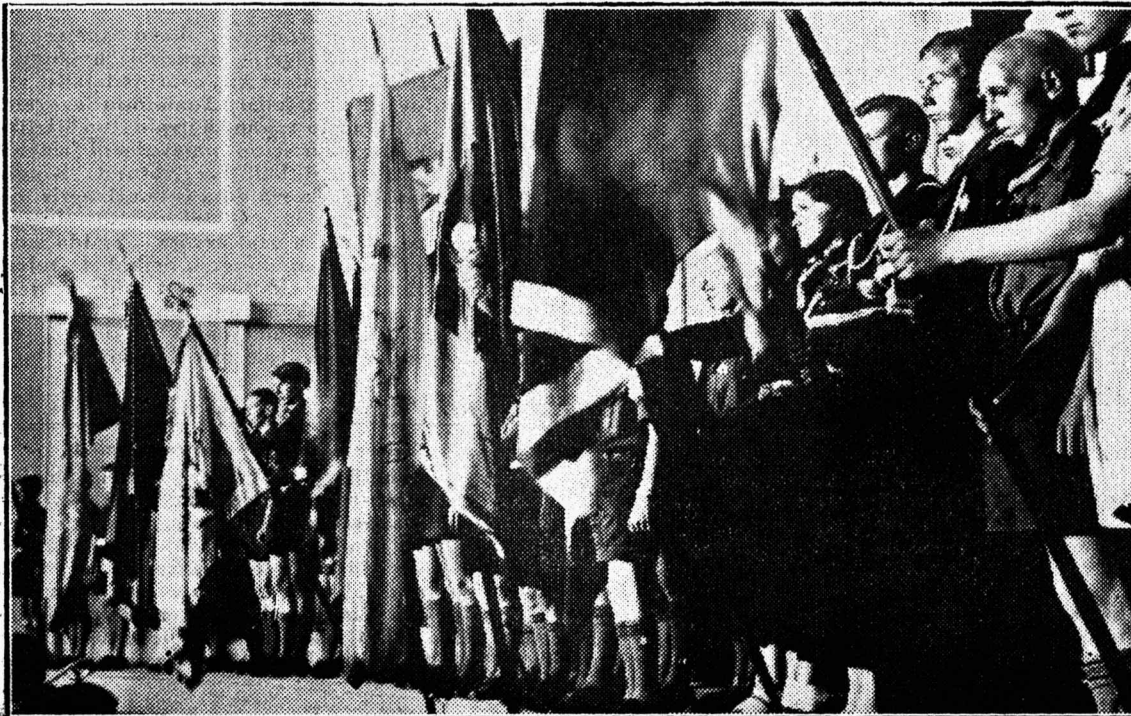
Tallinna Skautide Maleva oma sisulises töös on omaks võtnud skaut-

Tallinna Mal. vanem skm. E. Maddisoo paneb lilli Vabadussõjas langenud õpet. ja õpil. mälestussambale

luse üldpõhimõtted: taotlema skautlust lihtsate ja loomulikkude abinõudega, skaudi töötuse, seaduste, käskude ja kommete alusel, et neist sirguksid tublid, ustavad, kohusetruud ja algatusvõimelised Eesti Vabariigi kodanikud Skautlus ei ole kunagi tegutsenud suurte aineliste võimalustega, sageli ei ole olnud ulualustki, kuid vaatamata kõigile neile raskusile, on organisatsioonis valitsenud terve ja noo-

Tallinna Sk. Maleva 20. aastapäeva aktusel — lippuderivi

ruslik skaudivaim ning kohusetunne, mis on edasi viinud maleva tööd.

Eriti tuleb siin alla kriipsutada juhtide suurt kannatlikkust ja kohusetunnet ning armastust töö vastu, sest on ju nemand need, kes kõiki neid raskusi kõige esmalt peavad tundma. Kuid raskused karastavad, on skautjuhi põhimõte olnud, ja seepärast ei ole põhjust olnud kurtmiseks. Meie, juhtide tasu on olnud, — töö kordaminek ja vast ka see, et oleme võinud koos noored olla.

Ei ole käesolevasse ülevaatesse võimalus ära tähendada kõiki neid üritusi mida maleva 20 aasta jooksul on läbi viinud, mispärast piirdume vaid lühidalt mõningate tegevuse harude vaatlemisega.

SISETEGEVUS.

„Mis sa külvad nooreseas seda lõikad vanaseas!“

Skautluse tegevus on koostatud nii, et et iga poiss võib leida oma huviala.

Skautluse ülesandeks on rahuldada poisi eluvajadusi n. n. „poiste maailmas.“

Poiss peab oskama läbi saada ja töötada koos teistega. Skaudi esimene üksus — saik, mis koosneb omaealistest poistest, oma poolt valitud juhiga, on koht, kus algab noorte esimene seltskondlik kohustus, kus ülesanded vastavalt poiste võimetele.

Skautide kodud ja kooskäimise ruumid võimaldavad poisile liikumist: siin poiss koos oma sõprade ja mängukaaslastega jagab oma rõõme ja muresid.

Poiss otsib endale alati seltsilisi n. n. „kambas“. Skaudina, skautide keskel on see valitud kamp, mille juhiks vanem juht, keda poisid ise valivad ja keda kinnitab üksuse vanem. Seal on poisid rõõmsad, vallatlejad, kuid ühtlasi ka tõsised töötajad.

Skautide mitmesugused katsed, referaadid ja vaidlusõhtud, seltskondlikud üritused, käsitööd, mängud ja võistlused, rahvatantsude-, laagri-, matka-, sanitar-tarkuste jne. õppimine annavad laialdast ainekku teotsemiseks.

VÄLISTEGEVUS.

„Tunne oma kodumaad — siis õpid teda armastama.“

Selle loosungiga on aastate jooksul maleva liikmed läbi matkanud mitmekord-

selt kodumaa tähtsamaid ja vaatamisväärsmaid kohti.

Et asja vastu veel rohkem huvi tõsta, on viimastel aastatel korraldatud matkamisvõistlusi üksuste ja skautide vahel.

20 aasta jooksul on skautide poolt matkatud kodumaal peale 210.000 klm ja välismaal, eriti meie naaberriiges üle 15.000 klm.

1929. ja 1930. aastail korraldatud rahvusvahelise N.M.K.Ü. liidu matkamisvõistlustel tulid Tallinna skaudid esikohale nii rühmituste kui ka individuaalvõistlustel. Matkamine vabas looduses kasvatab ja arendab poisse. Vahelduvad olukorrad, looduslikud takistused, kohustus enda eest hoolitsema, igas olukorras leidlik olema, — see kõik annab häid võimalusi poisile iseloomu kujundamiseks. Teise tähtsama välis-tegevuse alana on olnud tohutu hulk korraldatud laagreid.

„Kahenädalaline laager kasvavale poisile on rohkem kui viiekümmenädaline tegevus siseruumes!“

Laagrielu ei seisa kasutus logelemises. Laager viib poisse lähedale elule. Siin peab noor maast-madalast harjuma sellega, et laagris tuleb hoolitseda nii enda kui kaaslaste eest. Toidukeetmine, „elamu“ ehitamine ja korrastamine, mitmesugused ühisettevõtted jne. kasvatavad distsipliini ja ühtekuuluvuse tunnet.

Märkamatuult noor annab sealt seda, mida kord elu temalt nõuab.

Iga üksus vähemalt kord aastas on korraldanud laagri — olenevalt majanduslistest tingimustest kas paarinädalalisi või korduvaid lühiajalisi nädalalõpu laagreid. Iga nelja aasta tagant korraldatud üleriiklisest suurlaagrist on maleva seni elavalt ning tulemusrikkalt osa võtnud. Kõigis kolmes seni korraldatud suurlaagris on maleva tulnud laagrilistel võistlustel esikohale. Võidaks vast arvata, et mida suurem maleva, seda kergem esikohale tulek, see oleks suur eksitus. Sest mida suurem mass, seda raskem teda juhtida. Et maleva on seni esikohtadele tulnud — on hoogsalt mitmekülgselt töö tulemus.

KEHALINE KASVATUS JA SPORT.

„Terves kehas — terve vaim!“

Kehalist kasvatust ja sporti, ainelistel põhjustel on suudetud seni läbi viia vaid vabas õhus, kuna võimalike tundide hankimine seni rahalistel põhjustel on käinud ülejõu. Siiski mõned üksused on seda suutnud läbi viia omal algatusel, kusjuures üks üksus enda parter-võimlemistrupiga vaid paari aastase tegevusega on ülestöötanud Eesti eliitvõimleajate hulka.

Tallinna Skautide Maleva 20. aastapäeva aktuselt 23. V 37. a. „Estonia“ kontsertsaalis
 vasakult: Tallinna Sk. Mal S. S. esimees h-a A. Gering, Siitami skautide esindaja,
 Peastaabi ülem skm. A. Koik, h-ra Tohver, Peavanem skm. N. Kann, Dr. O. Kallas ja S. S.
 L. Esimees skm. E. Maddisoo.

Sellist saavutust tuleb eriti alla kriiputada, seda enam, et see rühmitus ei ole mitte üksnes eliitvõimlejad, vaid samal ajal eeskujulikud skaudid, nii kombeis kui muis skautlikes üritusis ja tegevuses.

Kehaline kasvatus ja sport vabas looduses on läbi viidud igal võimalikul juhul — nii laagris, matkadel kui spordiväljakuil. Iga-aastased üksustevahelised kergejõustiku, jalg-, võrk-, pesa-palli, ujumise, sõude, matkamise, suusatamise, tõukekelkude jne. võistlused on haaranud sadasid noori.

Peale selle sisevõistlused — males, kabes, ping-pongis, koroonas ja skautlised mängud on arendanud poisse. Eriti võiks allakriipsutada igaaastaseid Morse võistlusi — kus 16—17 aastased noored on näidanud nimetamisväärsed tulemusi. Näiteks 100 tähte minutis vastu võtma on võimelised mitte üksikud — vaid kümned noored. Ja neid tulemusi on saavutatud päris primitiivsete harjutusvõimaluste juures näit. tavalise vilega.

RAHVUSVAHELINE TEGEVUS.

„Eesti rahva kangelaslikku heitlust, Eesti naiste ja meeste vaprust, Eesti maa ilu ja uhkust, eestlase visadust, julgust ja algatusvõimet tundku igaüks üle maailma!“

Sajad skaudid on kirjavahetuses teiste aatevendadega üle maailma. See on alguse saanud rahvusvahelistel skautlikkudel üritustel.

Esimest korda võtsid Eesti skaudid osa rahvusvahelisest skautide üritusest,

esimeses suurlaagris 1920. a. Inglismaal

10 Tallinna skauti esmakordselt esindasid Vaba Eestit rahvusvahelisel suurüritusel. 10 Tallinna skauti olid esimesed, kes viisid esmakordselt lehvima meie rahvuslipu — sini-must-valge, teiste rahvuste lippude kõrvale.

Sellest ajast peale on Eesti skaudid, enamikus Tallinna malevast, osavõtnud kõigist ülemaailmistest skautide suurlaagritest ja juhtide konverentsidest ning lähema ümbruse rahvuslistest skautide üritusist.

Oma tubli ja mehise esinemisega, laagri sisustuste ja omapäraga võitnud kõikide tähelepanu. Seda tõendavad mitmesugused sõnavõetud vastavate riikide ajalehtedes ja ajakirjades, kui ka tuntud isikute isiklikud väljendused.

Kolmandas ülemaailmlises suurlaagris

Inglismaal 1929. a. sooritasid 4 Tallinna skauti pikema jalamatka põiki üle Inglismaa, millega äratasid niisuurat tähelepanu, et kõik Inglise ajalehed avaldasid sellest pikki kirjeldusi ja laagri saabudes olid niivõrd populaarsed, et isegi tolekordne Walesi Prints, hilisem kuningas, neid isiklikult õnnitles.

Kaunikõlalised rahvalaulud — pildirikkad rahvatantsud suurteil lõkketuledele, on kahtlemata tähelepanu äratanud ning kõvendanud lugupidamist meie kodumaa vastu, ning selle tulemuseks on, et mitmesuguste riikide skaudid on külastanud meie riiki, et isiklikult tundma õppida meie kodumaad.

Ja kui mainida, et see kõik on tehtud vabast algatusest oma tasku- ja ajakulul, siis seda hinnatavam peab see olema. Skaudid on täitnud oma kohust riigi vastu ka sel kujul.

MUUD ÜRITUSED.

„Austada oma vanemaid, juhte ja seltlisi, olla alati valmis ligemise teenimiseks.“

Juba 1918. aastal löid skaudid traditsiooni, pühendada aasta üks päev emade austamiseks. Aastatega on see traditsioon süvenenud ning loonud piduliku päeva, kus noored koos oma vanematega veedavad ühiselt piduliku õhtu. Igal aastal on skaudid mõelnud puudustkannatajaile ning viinud neile pühaderõõmu.

Sulgissõpradele, lindudele, on valmistatud linnumajakesi ning talvel üles seatud lindudele söögilauakesi. Korraldatud noorte jumalateenistusi ja pidulikke aktusi riiklistel ja rahvuslistel tähtpäevadel. Võetud osa korrapidajatena kõigist suurematel rahvuslistest ja muist seltskondlistest üritustest.

JUHTKOND.

„Mitte majanduslikud ja karjäärihuvid, vaid kohustus riigi vastu, on olnud skautjuhi kasvatuse põhimõtted.“

„Mitte tehke, vaid teeme!“ — on iga skautjuhi lipukirjaks.

Et hästi juhtida, on juhid püüdnud endid täiendada mitmesuguste kursuste, loengute ja kirjanduse teel. Igal aastal on maleva korraldanud nooremaile ja vanemaile juhtidele erikursusi, kus vanemad skautjuhid on jaganud näpunäiteid nooremaile juhtidele. Kõik juhid on neist üritust suure püüdlikkusega osa võtnud ning selle tulemuseks on maleva suur juhtkonna kaader, kus mitmed rohkem kui 10-aastase juhtimise praktikaga.

ABINÕUD JA VÕIMALUSED.

nagu juba algul mainiti, on organisatsioonil olnud kasutada piiratud kujul.

Punase Risti Peavalitsuse poolt on skautidele kasutada antud malevakodu, mis tunduvalt on hõlbustanud maleva tööd.

Ruumide küte, valgustuse ja korrashoiu ning muud tegevusega seotud kulud on kaetud mõningaist korraldatud üritust saadud ülejääkidest nagu „skautpäevad“ ja muud pidustused.

Eriti peab siin allakriipsutama skautide emaderingi tegevust, kes on korraldanud loteriid, valmistades ja hankides seks otstarbeks asju ja mitmed firmad ja asutused, eriti A-s. Krenbalti, firma Puhk & Pojad, Põhjalat jne.

Kokku võttes :

Skaudid kahekümne aasta jooksul on teinud mitmekülgset ja laialdast tööd Eesti noorte kasvatamisel ning tahavad jätkata seda tööd täie tõsiduse ja püüdlikkusega.

Neil, kes meie liikumisele on kaasa aidanud ja tundnud, — kahekümneandal aastapäeval tõsine skautlik tänu. Priti Eesti Punase Risti Peavalitsusele, eestaabile, Sõprade seltsi juhatusele, Emaderingile, kõigile vanemaile ja seltskonnale ning skautjuhtidele.

Noored pillimehed

Tervitati aupresidenti

Hra Riigivanemat

Maleva 20. aastapäeva puhul käis Tallinna maleva koos gaidide ja Nõmme malevate esindusrühmadega tervitamas hra Riigivanemat Kadrioru lossis.

24. mail kl. 6 õhtul rivistuti Realkooli väljale.

Täpselt kl. 6.10 õhtul algas ligi 1500 pealine noorte rivi liikumist läbi linna, kahe orkestri saatel, saadetuna tuhandeist pealtvaatajaist.

Kohe orkestri järgi kantakse maleva ees suurt rahvuslippu, selle järgi maleva uus lipp ja teised maleva lipud.

Lippude järgi sammuvad vanemad skautjuhid eesotsas peastaabi liikmetega, moodustades omaette rühma. Wiimast asjaolu peab eriti älla kriipsutama, kui tõendust, et skaut liikumine on ühesugune nii vanadele kui noortele. Kui marsivad rivis noored teevad seda ka vanad, mitte aga ei sõida kohale härasmeeštena. Kell 7 õhtul jõutakse Kadrioru lossi. Kiirelt rivistatakse sirgeis ridades.

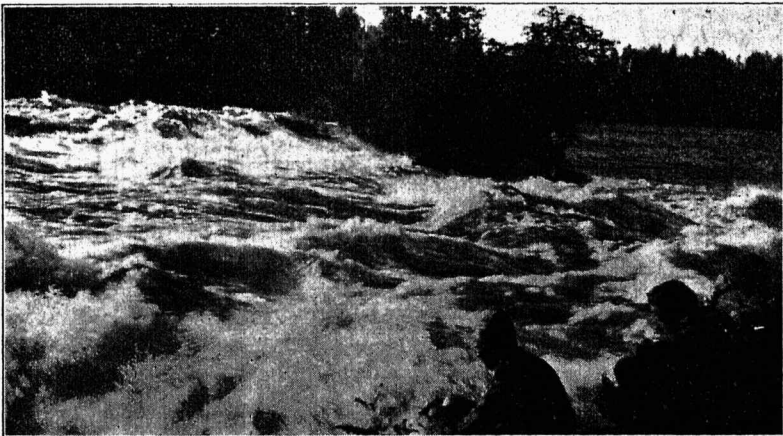
Riigivanem ilmub lossi rõdule, saadetuna sotsiaalministrist hra O. Kasest, ja kol. Grabbest. Malevavanem hra Maddisoo tervitab maleva

nimel hra Riigivanemat ja töötab noorte nimel „olla alati valmis“ sirguma häädeks ja tublideks riigekodanikkudeks — ning kui kutsub isamaa — olla samuti alati valmis kui oli seda esimene skaut Anton Õunapuu.

Hra Riigivanem tervitab malevat 20 aastapäeva puhul, soovib hääd edu ja tänab juhtes oma vaba aja on ohverdanud noorte kasvatamisele. Orkester mängib hümmi, mida kõik kaasa laulavad. Selle järgi lähevad lossi Peastaabi esindajad ja kaks noort, gaid Avasalu ja sk. Pikkaro, viimased annavad hra Riigivanemale edasi kimbu põllulilli. Hra Riigivanem on väga liigutatud ning annetab kummalegi 50 krooni.

Peastaabi esindajad annavad üle hra. Riigivanemale Hõbe-hundi diplomi. Seks ajaks on maleva rivistunud paraadmarsiks. Riigivanema saabumisel lossi rõdule, sammuvad noored julgesti ja sirgetes ridades mööda riigi esimesest kodanikust. Rõõmsas meeleolus sammuvad noored tagasi linna.

Üldiselt kindel samm, eeskujulik distsipliin, hää meeleolu ja rivi ühtlus jättis siin ületamatu mulje.

Kodumaal matkates kohtame sageli kõrgelt vahutavaid jõgede vooge, mis kutsuvad, meelitavad. . .

JÄMESÄÄR.

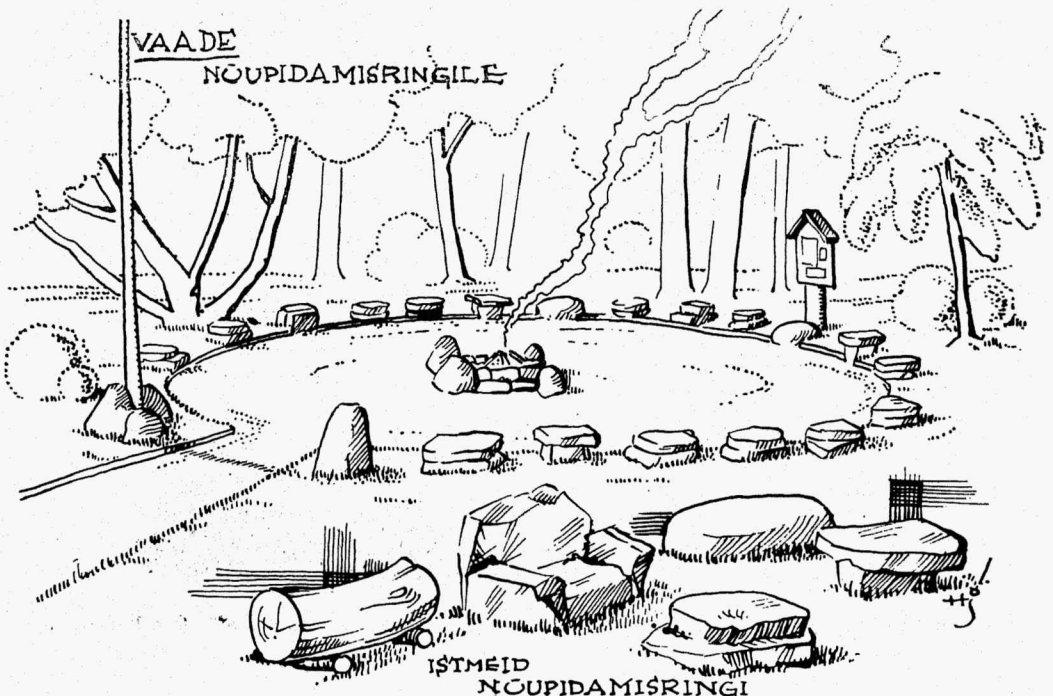
Kodukaunistamine —

selles on ka skautidel osa

Tänapäeval on tähtsamaid päevaprobleeme kodukaunistamine. Sellega tegelevad peale kodukaunistamiskomiteede ja seltskonna veel ametiasutused, ärid ja isegi sõjaväeosad. Tingimata ka skaudid, kuigi meie ajakirjas senini sellest on kõneldud vähe. Polnud ka mõtet niigi vähest ruumi „Eesti Skaudis“ hakata kulutama alale, mis mitmesugustes eriajakirjades ja brošüürides leiab põhjalikumalt valgustust kui meie seda suudaksime teha. Kuid kodukaunistamises on ka skautlusel osa ja päris skautlik osa. Sellega tahaksingi teid tutvustada.

Praegu on kõikjal asutamisel pargid ja puistud, millesse asjata huvitavamaks tegemiseks korraldatakse muruplatse, kivitaimeid (alpinurmi) ja muud. Skaudid võiksid neid puis-

tusid rikastada veel ühe huvitava nurgakesega. Paljudes skautide rühmitustes praktiseeritakse alalisi nõupidamistuleringe, kus ümber tuleaseme paigutatakse poistele istmed. Need nõupidamisringid võiksimel julgesti viia parkidesse, sest usun, et asja otsustavad asutised seda meile vaevalt keelavad, kui neile asja igakülgsest selgitame. Ja kuigi see Tallinna Kadriorus ja Tartu Toomemäel võibolla mõeldav pole, on see kindlasti teostatav kõigi maakoolide juures asuvates kooliparkides. Tasuks nõupidamisringi ehitamise loa ja koonduste pidamise võimaldamise eest, peame muidugi võtma selle pargiosa oma korrastamisele ja oleme sellega otsekohe täiel määral sisselülitatud kodukaunistamistöe.

Nagu iga uue ürituse puhul, võidakse ka siin otsida vigu ja esimene, mis kindlasti silma puutub, on see, et sellega viime oma tegevuse alaliselt rahva silma ja kontrolli alla. See ei tohi aga tunduda pahena, vaid hoopis vastupidi. Kui inimesed saavad jälgida kuskil pargis ühte korralikult peetud hundipoegade koondust, siis pole kahtlust, et nii mõnigi vanem on otsekohe nõus oma poega hundipojaks lubama. Ka laulude vastu parkides ei tohiks kellelegi midagi olla, sest sageli korraldatakse neis niikuinii kontserte ja poiste laulukontsert on lõpuks ju sama. Teiseks võidakse arvata, et alaline nõupidamisring surub tegevuse kivilinenud ja igavatesse raamidesse. Mina ei mõtle aga sugugi, et alalist nõupidamisringi omades peaksime tingimata iga koonduse seal pidama. Vabadus, milleta skautlus üldse mõeldav pole, peab jääma. Juhilt nõuab selline koondus muidugi täit ettevalmistust, et mitte kujuneda meile ebasobivaks propagandaks.

Kui parke hooldavad võimud skautide algatuse leiavad huvitava ja tubli olevat, siis võib isegi kujuneda mänguplatside ja väljakute loomine samasse ja sellega oleks igalpool alus pandud sellistele noorteparkidele, nagu riikliku algatusega ehitatakse Tallinnas Kadriorgu. Kindel, et noortepargid on vajalikud kõigis linnades ja nende asutamine on praegu alles veel päevakorda tõstmata. Miks ei võiks meie sellega algust teha?

Kuidas alustame noortepargi, esialgu muidugi nõupidamisringi loomisega?

Otsime selleks valitud pargist puudest vaba ringikujulise platsi, võimalikult vaiksesse pärginurka ja hangime loa parki hooldavalt asutiselt. Viimast toimetatagu võimalikult maleva staabi ja vanemate kaudu, mis tagab suuremaid tulemusi. Juhime oma platsile ühe pargiteedest ja

puhastame platsi ringikujuliselt mätakamarast. Siin võime ka platsi roheliseks jätta, kui juba seal kasvab tallamist kannatav spordimuru. Igal juhul jäetagu aga istmete aluseks muru, istmed ehitame üksteise peale laotud mätastest, pae- või raudkividest. Viimased ja ka haralised kändud, mis veelgi huvitavamad, on aga õige raskesti hangitavad. Istmed paigutame korrapärasesse või huvitavalt korrapärasusse ringi, nii et istme esiserv ulatub mätastest vabastatud maa-alale. Paekivide vahed täidame kivisamblaga, mis juba esimese vihma puhul lööb rõõmsasti haljendama ja jätab laitmatu mulje. Nõupidamisringis ei tohi puududa ka lipumast, sest tahame oma koondust alustada lipuheiskamise tseremoniaga. Ringi keskele peaksime tegema korraliku kividega vooderdatud tulease või kividest laotud madala tulealtari, millel pidulikumatel hetkedel võime süüdata nõupidamistule. See viimane on raske punkt, kui pargis või selle läheduses on tuld kartvaid asju, või kui tuletegemine on üldse keelatud. Siis peame leppima hoopis ilma nõupidamistuleta, või tegema selle jaoks koha efekti pärast.

Nõupidamisringi võib veel täiendada mitmesuguste asjadega, kuid seda teetagu juba oma rühma tegevust ja pargi hooldajate vaateid silmas pidades. Need mõeldavad esemed võiksid olla teadete laud (millelt muidugi ulakad poisid kohe teated maha kisuvad), tootemid ja tönnid (mis muidugi jätvavad meist tulekumardajate mulje) ja muud. Nendega oldagu ettevaatlikud!

Nüüd küsime minult: kust saame kive istmete valmistamiseks? Selle küsimuse jätan teie endi otsustada, kuid kui oma asju õieti ajate, siis tuuakse need teile hobusega või autoga kätte ja ainult ehitage.

Alalise nõupidamisringi asutamist on minu teades mõnes kohas

Tallinna Skautide Maleva üksused ja nende juhid

I SUGUHARU.

Asutati septembris 1917. a. Värv kollane. Alates 1935. aastast tegutseb suguharuna. Rühma on juhtinud tuntud skaudid: skm. H. Paalmann, n-skm-id B. Koot, F. Pohlberg, m-sk. R. Isok, 1 j-sk-d L. Kopperman ja Truuvere. Praegu juhib suguharu skautide tuntud fotomees n-skm. I. Paalmann, kes õpib Inglise kolledzis, 24 aastat vana, skaut 1928. aastast. Tema lähemaiks abilisteks on m-sk. R. Isok, 1 j-sk. O. Madi ja 11 j-sk. V. Eller. Suguharus tegutsevad kõik kolm üksust: van-sk.-de klubi, skautrühm ja hundipoegade kari.

Rühmas liikmeid olnud:

1917. a. 25,	1925. a. 24,	1935. a. 51
1920. a. 93,	1930. a. 31,	1937. a. 60

Laagreis oldud:

1923. a.	18 oöp.	8 osavõt.
1925. a.	14 „	16 „
1930. a.	13 „	16 „
1935. a.	25 „	25 „
1936. a.	9 „	13 „

Matkatud:

1933. a.	jalgsi	128 klm
1935. a.	jalgrattail	960 „
1936. a.	„	3840 „

Suguharul on oma skautlikult sisustatud kodu V. Karja tänaval 12.

II SUGUHARU.

Asutati veebruaris 1918. a. Värv punane kollase äärega. Tegutses rühmana kuni 1929. aastani, mil paisus nelja rühma suuruseks, millest said 1934. a. Tallinna maleva II, VIII, XV ja XVI rühmad ja 11 hp. kari. Esimene ja viimane ühes van-sk.-de klubiga moodustavadki praeguse II suguharu. Rühma on juhtinud: Seppans, Nukk ja alates 1924—1934 a. skm.

juba praktiseeritud. Tean seda aga ainult Läänemaa kohta. Ühte sellist oli võimalus kõigil viimasest suur-laagrist osavõtjail oma silmaga näha Lääne poiste tare juures.

Olgu alalise nõupidamisringi parki viimisega kuidas on, kuid pole ülearune seda küsimust veidi kaaluda ja mina seadsin omale sihiks teie mõtteid selles suunas veidi liikuma panna.

SKM. TÕNURI

Tallinna Skautide Maleva juht

R. Tõnuri, kes praegu on suguharujuhiks. Skautrühmajuhiks n-skm. R. Mardeat ja karjahundiks 1 j-sk. Sauemägi. Suguharujuht on kõigile nagu nii tuntud, kuid veidi vast rühmajuhist: õpib Tallinna Tehnikumis, purilendur, aastaid 19, skaut 8 aastat.

III RÜHM. Kopli—Aljaska merimehed.

Asutati 14. juunil 1923. a. Värv roheline. Rühma juhtinud: skm-id A. Tari, Martin, H. Tari, n-skm. E. Siivo, 1 j-sk-d A. Vender, A. Rosssbaum ja F. Kuldkapp. Praegu juhib 11 j-sk. H. Link, 23 aastat vana, skaut 9 aastat, rühmajuhiks 1. veebr. 1937. a. Tema lähem abiline 11 j-sk. Ev. Otjak.

Rühmal on oma kodu Kopli rannas — terve maja, mille tasuna tuleb hoolitseda rannavalve eest.

Rühmas liikmeid olnud:

1923. a. 8,	1932. a. 89
1925. a. 20,	1935. a. 21
1930. a. 23,	1937. a. 20

Sõidetud miilid:

1923. a. 15 miili,	1933. a. 419
1925. a. 42 „	1935. a. 30
1930. a. 37 „	1936. a. 69

Helsingis on rühm käinud viis korda. 1927., 1931. ja 1934. a. sõudepaadiga 1933. ja 1934. a. purjepaadiga.

IV RÜHM.

Asutati 20. märtsil 1918. a. Värv sinine kollase äärega. Pikemat aega juhib rühma n-skm. J. Strandberg, aastaid 27, skaut 14 aastat.

EESTI SKAUT

Laagreis oldud:

1920. a.	1 oöp.	29 osavõt.
1925. a.	6 "	20 "
1930. a.	6 "	11 "
1935. a.	3 "	12 "
1936. a.	10 "	16 "

Matkatud:

1918. a. 600 klm	1927. a. 280 klm
1919. a. 800 "	1934. a. 900 "
1936. a. 400 klm.	

Rühmas praegu 21 liiget.

V RÜHM.

Kuna möödunud aastal V rühm likvideerus, tegutseb praegu n-sk. I. Paalmanni poolt asutatult V rühma numbril all üksik „Orava“ salk, koosnedes Inglise kolledži poistest. Salgas liikmeid 7. Värv hall-punane.

VI SUGUHARU.

Asutati 23. aprillil 1918. a. Värv roheline kollase äärega. Suguharu on juhtinud: skm. U. Tamm, I j-sk.-d E. Sagar ja J. Paris. Praegu suguharu juhiks skm. V. Birk; rühmajuhiks n-sk. Jaan Rajaleid, 21 aastat vana, skaut 6 aastat, õpib Pedagoogiumis. Karjahunt II j-sk. Ü. Schmidt.

Liikmeid olnud:

1930. a. 57,	1935. a. 24, (asutati XXI suguharu osast poistest)
1933. a. 70,	1937. a. 30

Laagreis oldud:

1930. a.	14 oöp.	30 osavõt.
1933. a.	10 "	25 "
1935. a.	10 "	15 "
1936. a.	10 "	15 "

VII SUGUHARU — Rapla.

Rühm asutati 4. mail 1930. a., kari 4. mail 1932. a., vanemskaute ei ole. Suguharu juhhib hr. E. Koemets ja rühma sk. Jürgenson.

Liikmeid olnud:

1930. a. 9,	1935. a. 37
1934. a. 30,	1937. a. 38

Laagreis oldud:

1930. a.	2 oöp.	9 osavõt.
1933. a.	3 "	10 "
1935. a.	3 "	20 "
1936. a.	10 "	9 "

Laagrisupp on oivaline

Üheskoos õime kiiramine signaalis: n x.

Käimas sõudevõistlus.

Tallinna Maleva orkester.

Matkatud:

1930. a. 108 klm 1934. a. 512 klm
1935. a. 150 klm.

VIII SUGUHARU.

Rühm asutati 9. aug. 1930. a., mil tegutses ll-es rühmas Laane Hundi suguharuna. 10. veebruarist 1934. a. juhib rühma l j-sk. E. Ernesaks, kes on ühtlasi suguharujuht. Õpib l poeglaste gümnaasiumis, 18 aastat vana, skaut 7 aastat. Karjahundiks on ll j-sk. V. Siim. Van-skaute ei ole. Värv roheline valge äärega.

Liikmeid olnud:

1930. a. 24, 1935. a. 25,
1933. a. 18, 1937. a. 34.

Laagreis oldud:

1931. a. 3 ööp. 8 osavõt.
1933. a. 10 " 20 "
1935. a. 25 " 6 "
1936. a. 15 " 14 "

Matkatud:

1931. a. 400 klm, 1935. a. 1700 klm
1933. a. 1500 " 1936. a. 700 "

IX SUGUHARU — Kohila.

Rühm asutati 1932. a. mais. Rühma juhtis n-skm O. Kont. Nüüd juhivad suguharu n-skm. O. Jõe, l j-sk. M. Jõe ja A. Peekaln. (Lähemad andmed puuduvad).

XII SUGUHARU — Terassammurid.

Rühm asutati 25. okt. 1925. a. Värv pruun valge äärega. Alates 1930. a. tegutseb suguharuna. Rühma on juhtinud: n-skm. R. Papp, l j-sk. A. Tuur ja V. Pull. Praegu juhib suguharu 7-at aastat n-skm. E. Ots, aastaid 23, skaut 11 aastat, maleva õppejuht. Tema lähemaiks abilisteks on m-sk. R. Tõnnus ja J. Jääger. Skautrühma juhib l j-sk. E. Multer ja karja ll j-sk. H. Hanstein. Suguharul on skautlik ja müstiline kodu vanas linnatornis Vene tän. 28.

Liikmeid olnud:

1925. a. 14, 1935. a. 74,
1930. a. 25, 1936. a. 71,
1932. a. 48, 1937. a. 73.

Laagreis oldud:

1926. a. 18 ööp. 22 osavõt.
1928. a. 15 " 19 "
1930. a. 4 " 12 "
1933. a. 7 " 53 "
1935. a. 10 " 55 "
1936. a. 18 " 116 "

Matkatud:

1926. a. 790 klm 1933. a. 4190 klm
1928. a. 1800 " 1935. a. 11214 "
1930. a. 8427 "

Hea tunnustuse osaliseks on saanud nende van-skde partervõimleajate grupp.

XIII SUGUHARU — Viikinglased.

Asutati 14. aprillil 1934. a. Hülgepoegade kari 15. okt. 1935. a. Vanemskaut 6, skaute 13 ja hülgepoegi 13. Praegu juhib suguharu j-sk. A. Aarma, aastaid 23, organisatsioon

14 aastat. Tema abiks hülgepoegade juhina l j-sk. G. Aleksandrok.

Laagris oldud:

1935. a. 4 skauti

Paadisõite:

1936. a. 7 skaudi osavõtul 1 ööp.

XIV SUGUHARU — Juudi skaudid.

Suguharu asutati 1932. Suguharu juhib ll j-sk. Josep Mesnikov, 17 aastat vana, skaut 5 aastat, juht 1934. aastast. Karja juhib ll j-sk. Vulf Šats.

Liikmeid olnud:

1932. a. 120, 1936. a. 92,
1934. a. 112, 1937. a. 62.

Laagreis oldud:

1932. a. 15 ööp. 50 osavõt.
1934. a. 19 " 53 "
1935. a. 20 " 83 "
1936. a. 27 " 62 "

Matkatud:

1932. a. 100 klm 1935. a. 3500 klm
1934. a. 150 " 1936. a. 200 " ja
jalgrattail 1000 klm

XV SUGUHARU — Kalju Kotkad.

Alates 1930. a. tegutses suguharuna (rühma osa) rühmas, 1934. a. tegutseb iseseisva suguharuna (nüüd rühm suguharu osa). Värv roheline punase äärega. Suguharu juhib pike-mat aega skm. V. Suigusaar, 25 aastat vana, 11 aastat skaut. Peastaabi siseseekretär ja Harju Maleva juht. Tema lähemad abilised oma suguharus rühmajuhina l j-sk. O. Steinberg ja karjahundina l j-sk. P. Karro. Suguharul on väga mugav ja skautlik kodu Aia tän. 14.

Liikmeid olnud:

1930. a. 35, 1934. a. 42,
1933. a. 30, 1936. a. 56,
1937. a. 51.

Laagreis oldud:

1930. a. 13 skauti, 1935. a. 54 skauti,
1932. a. 19 " 1936. a. 38 "
1934. a. 15 "

Matkatud:

1930. a. 3500 klm 1934. a. 8901 klm
1932. a. 3700 " 1935. a. 10888 "

XVI SUGUHARU — Vikerlased.

Suguharu võrsus ll rühma „Kollase Pantri“, suguharust, milline asutati 18. septembril 1929. a., 1934. aastal. Suguharu juhib tollest ajast peale l j-sk. I. Räkmann, aastaid 23, skaut 8 aastat, malevajuhi abi, lõpetanud üleriikliku juhtidekooli. Skautrühmajuhiks l j-sk. H. Rannik, karjahundiks ll j-sk. H. Sepp. Oma tegevuse läbiviimiseks kasutab suguharu N.M.K.Ü.P.o. ruume. (Muud andmed puuduvad)

XVII RÜHM — Poola skaudid.

(Andmed puuduvad).

XVIII RÜHM — Silla.

Asutati 23. veebruaril 1935. Rühma juhib asutamisest peale koolijuhataja hr. J. Uustalu,

olles rühmavanemaks. Rühmajuht on sk. K. Tomson.

Liikmeid olnud:
 1935 a. 15, 1937. a. 18.
 1936. a. 15,

Laagreis oldud:
 1935. a. 1 ööp. 10 osavõt.
 1936. a. 3 „ 6 „

Matkatud:
 1936. a. 220 klm.

XIX RÜHM.

XX SUGUHARU — Ü.E.N.Ü.T.O. skaudid.

Rühm asutati 1935. a. varem Ü.E.N. Ü.T.O.-s tegutsenud XI rühma asemel. Suguharu juhhib alates k. a. märtsist n-sk. A. Peikel, aastaid 28, skaut 8 aastat, meie maleva asendamatu majandusemees, Sõprade Seltsi laekuri abi ja Karjahuntide hunt, juhina tegutseb 1931. aastast alates. Tema lähemad abilised l j-sk. H. Lövend ja l j-sk. V. Potter. Rühmal oma skautlik kodu Ü.E.N.Ü.T.O.-s Lembitu 20.

Matkatud:
 1935. a. jalgrattail 4122 klm
 jalgsi 345 „
 1936. a. jalgsi 1358 „

XXI SUGUHARU — Hõimu Hundid.

Asutatud 13.11 1933. a. VI suguharu (rühma) Hõimu Hundi suguharust. Suguharu juhtis kauemat aega n-sk. E. Tolm; nüüd l j-sk. H. Tolga, karjahundiks l j-sk. E. Einseln.

Liikmeid olnud:
 1933. a. 27, 1936. a. 41,
 1934. a. 28, 1937. a. 37.

Laagreis oldud:
 1933. a. 5 ööp. 20 osavõt.
 1935. a. 7 „ 20 „

Matkatud:
 1933. a. 120 klm,
 1935. a. 2050 „
 1936. a. 400 „

XXIII SUGUHARU — Vene meriskaudid.

Asutatud 5. mail 1926. a. Suguharu juhhib asutamisest peale sk. F. Mosterov, 31 aastat vana, skaut 17 aastat, kaupmees. Tema abilisteks n-sk. id P. Minev, V. Trafimov ja l j-sk. M. Menikov.

listeks n-sk. id P. Minev, V. Trafimov ja l j-sk. M. Menikov.

Liikmeid olnud :
 1926. a. 18,
 1930. a. 26,
 1933. a. 24,
 1936. a. 64.

Tallinna skaudid mäletamas

Laagreis oldud:
 1926. a. 10 ööp. 14 osavõt.,
 1930. a. 15 „ 39 „
 1933. a. 16 „ 49 „
 1936. a. 17 „ 43 „

Matkatud:
 1926. a. 4385 klm, 1933. a. 6150 klm,
 1930. a. 5457 „ 1936. a. 2912 „

Miile sõidetud:
 1934. a. 260 miili,
 1935. a. 304 „
 1936. a. 256 „

KOPLI Hülgepoegade Kari.

Kari asutati 1937. a. talvel. Juhiks ja asutajaks n-sk. E. Siivo, aastaid 25, skaut 13 aastat. Tema abiks l j-sk. R. Leevet.

Religioso. Skautide Lõõfus. A. Laht.

E-la da si mu le, su ra si mu le
T-d-ga me püüa piidussolgu, i-sa ma a.

K. E. Jõel

NOORUS — RAHVA JÕUD.

Õeldakse, et mida Juku ei õpi — seda Juhan ei tea. Kui aga tungime selle lause sisse, siis näeme, et alati ei aita üks sellest, et Juku hästi õpib Tahaksin siinkohal puudutada lähemalt meie vana noorsoo-organisatsiooni — EESTI SKAUTIDE MALEVA arenemist.

Meil kõigil peaks veel selgesti meeles olema nende esimeste paljapõlveliste sangerite vägiteod, milliseid sooritasid esimesed Eesti skaudid — aidates kättevõita meie riigile vabaduse. Kõik mäletavad samuti esimesi pärastsõjaaastaid, mil skautlus sammu tõusu rada. Õpiti hooliga ja usinusega, ning loodeti paremale tulevikule. Skautlus — meie esimene noorsooliikumine — oli baasiks kõigile järgnevatele noorsooistevõime avaldistele. Skautluse järglasteks tuleb lugeda: Eesti Koolinoorsooliitu, Noorseppi, Üleriiklikku Eesti Noorsoo Ühendust, Noorkotkaid jne. Paljud nendest tulid kui kirjud ja meelivad kevad-lilled, tekitasid veidi meelitatavat lõhna ja hävisid. Skautlus võttis jälle tänavale paisatud noored oma hõlma ja hakkas neid kasvatama isamaalikus vaimus.

Nii läksid aastad, millede jooksul välismail skautlus kujunes peaaegu igas riigis riiklikuks noorsooorganisatsiooniks. Ta säilitas küll igalpool oma täieliku vabaduse teotsemise alal, jäi kõrvale poliiti-

lisest tegevusest ja kasvas noori paralleelselt koolidega. Nii näeme, et meile kõigile hästituntud Rootsi kroonprints Gustav on tulisemaid skautide sõpru ja võtab nende ettevõtetest suurima innuga osa. Sama suure skaudisõbrana on tuntud ka Leedu Vabariigi president.

Tekib küsimus, et miks siis meil ei ole skautlus — see noorsooorganisatsioon, mis tunnustati üleilmsel kasvatuskongressil ideaalsemaks noorsoo kasvatusvahendiks, arenenud vastavalt teiste riikide organisatsioonile?

Meie riigi (ja ka kõigi teiste) alaliseks valulapseks on olnud rahvusvaheliste suhete korraldamine, kuna praegusajal ükski kultuurriik ei suuda korraldada oma elu, ilma et ta sammuks käsikäes teiste suurriikidega. Kui juba noortesse istutada tugevat enesetunnet, siis võime loota nendelt tulevikus palju, kui nad asuvad meie riigi ja rahva etteotsa.

Siin seisab skautluse suur väärtus — vaba igasugustest poliitilistest vaadetest, tunnustab ta vaid üleilmsist sõprust ja läbikäimist kõigi rahvaste ja rahvustega! Skaudid hindavad oma vaba kodumaad kõrgelt, kuna paljud on toonud oma noore elu isamaa vabastamise altarile. Aga nad ei taha end isoleerida maailma noortest, vaid tahavad teotseda kõigiga käsikäes, kes ei kavatse kurja nende vastu.

Kurb on kuulda kui nii mitmedki lapsevanemad ütlevad, et mispärast panen oma poja skaudiks, kui on paralleelorganisatsioon, millel kasutada avaramad majanduslikud võimalused laagrite jne. korraldamiseks, ilma et omal oleks vaja midagi kulutada.

Kahju on seda kuulda, kahju just sellepärast, et see, kes sündis hiljem, on seatud erilisse aupaistusse ja see, kes aitas kannatada meie vabaduse raskeid sünnitusvalusid — on nagu ära unustatud. Kurvem on veel asjaolu, et nüüd võrreldakse ainult nende viimaste aastate saavutusi. Kuidas saab üks aednik võrrelda kahe viljapuu saaki, kui ta üht neist ei väeta vastavalt ta eluõuetele? Teadlik aednik ei teegi seda. Sellepärast julgeme loota, et nüüd, kus korraldatud nii mõnedki väga tähtsad asjad, milliste korraldamisega ei saadud aastakümnete jooksul hakkama, leitakse võimalust ka siia — noorsooistevõime maale — oma toetavat kätt sirutada. Asi iseenesest on seda väärt, et temale rohkem tähelepanu pöörata. Julgeme loota, et meil võetakse omaks nende riikide tõekspidamised, kes on meist vanemad ja on võinud oma kogemuste põhjal ütelda — parim noortekasvatuse viis väljaspool kooli on skautlus!

On laagri elu kullane . . .

EESTI SKAUDID ÜLEILMLISELE JAMBOREELE

SKM- V. BRIK

Eelmistes Eesti Skaudi numbrites olen kirjeldanud ülemaailmlise jamboree ettevõtmistusi, osavõtjaid ja kava. Nüüd aga peatun eestlaste sõidukavade ja esinemiste juures. Peastaabis on registreeritud jamboreele sõitjaid skaute üle riigi 30 ümber. Kaasasõitjate hulgas on mitmed vanemad skauttegelased, eesotsas peavanem skm. N. Kann, välissekretär skm. B. Rautsmaa, pastor n-skm. P. Kuusik j.t. Eesti alllaagri juhi kohustused on enda peale võtnud peastaabi ülema abi skm. H. Michelson.

Näib, et eestlaste sõit toimub kahes grupis. Esimese grupi reisi kestvus oleks 24. juulist — 26. augustini, milline reis läheb maksma Kr. 300.—.

S õ i d u k a v a :

24. juulil	Tallinn—Stokholm
25. „	Stokholm
26. „	Stokholm—Kopenhaagen
27. „	Kopenhaagen
28. „	Kopenhaagen—Hamburg
29. „	Hamburg—Amsterdam
30. „	Amsterdam—Bloemendaal
31. juulist —	
12. aug.	Laager ja ekskursioonid
13. augustil	Amsterdam—Brüssel
14. „	Brüssel—Pariis
15, 16, 17	Pariis
18. augustil	Pariis—Reims
19. „	Reims—Werdun
	Werdun—Köln
20. „	Köln—Berliin
21. „	Berliin
22. „	Berliin—Warssav
23. „	Warssav—Vilno
24. „	Vilno—Riia
25. „	Riia—Tallinn
26. „	Tallinn

Tallinnast algame reisi laeval Stokholmi, kus peatume 1½ päeva ja vaatleme Skandinaavia uhkemat suurlinna. Suuri ja stiilseid ehitusi, kuningalossi, raekoda, 700 aastast Nikolai kirikut, kus näeme kuulsat Püha Jüri kuju ratsahobusel lohet surmamas. Skanseni vabaõhumuuseum jne. jne.

Kopenhaagenis peatume 2 päeva vaadel-des Daani pealinna oma vaatamisväärsustega. Skaute köidab siin kahtlemata maailmakuulus Kopenhaageni Tivoli oma tuhande imega. Kopenhaagenist läheb sõit edasi Hamburgi, Saksamaa stiilsemasse linna, kus asub maailma suurim, kuulus Hagenbecki loomaaed. Hamburgiga tutvuneme ühe päeva. Edasi läheb sõit Amsterdamiga ja sealt elektrirongil Blomendaali laagri, mis on 18 km Amsterdamist eemal. Esimese reisu etappile järgneb kiire laagri ülesehitamine. Kohe järgneval päeval, s.o. 31. juulil on V jamboree avamine B. P. ja kunin-

ganna Vilhelmine poolt. Suur paraad kõigi rahvuste osavõtul ja tähejooks.

Järgnevat 9 laagri päeva on ettenähtud laagrite vaatlemiseks ja sõpruskülaskäikudeks, lõkked, võistlused, suured etteasted jne. 3 laagri lõpupäeval on laagri juhutuse poolt korraldatud ekskursioonid Hollandi suurlinnadesse ja pühendatud vaatamisväärsustele. Iga päev on ettenähtud sõit ise linna. Kavas on: Amsterdam, Haag, Rotterdam j.t.

Laagri lõpul viib meid teekond läbi Belgia Brüsseli, kus peeti eelmine maailmanäitus. Tutvuneme linna raekojaga, mida peetakse arhitektuuriliselt ilusaimaks Euroopas, ja selle stiile ümbrusega. Siin asub ka huvitav aõjamuseum Eesti osakonnaga. Brüsseli kohta öeldakse, et see on miniatüürne Pariis. Mõnetunnilise sõidu järele jõuame maailmalinna Pariisi. Pariisis 4 päeval peatuse tutvuneme maailmanäitusega, mis on suurim ja huvitavaim senipeetust. Külästame 300 m kõrgust Eiffeli, Louvre'i muuseumi Mona Lisa ja Veenuse originaal kujudega, müstilist Notre-Dame kirikut, Napoleoni hauda, Concordia platsi, kus revolutsiooni ajal oli püstitatud giljotiin. Elisee platsi Napoleoni võiduvärvaga jne.

Palju ilusat näeme ka väljasõidul uhkesse Versailles lossi ja looduslikult ilusasse parki, kus palju fontääne.

Pariisi järele on väike peatus Reimsis, mis kuulus oma kadetraali poolest, kus kroonitud ja maetud paljud kuningad.

Edasi Werdun maailmasõja hirmsamate lahingute väli. Siin näeme lahinguvälju, mis jätetud sõjaaegsesse lahingulokorda.

Saksamaad läbistades peatume Kölnis, kus näeme suurimat gooti stiilis kirikut, kuulsat Kölni Doomi ja ilusat Rheini. Järgmine peatus tuleb Berliinis, siin tutvuneme uue olümpia staadioniga, lähedal asuva Potsdami ja Sanssouciga ning suurte muuseumidega. Edasi peatume Poola pealinnas Warssavis, mis on kujunemas moodsamaks Euroopa suurlinnaks. Siin pakub huvi kuningaloss oma suurte kunstiväärtustega j.t.

Vilno on kahtlemata huvitavam oma kirikute poolest ja Ostra Brama, kus maetud Pilsudski' süda, vend ja ema. Rääkimata huvitav on ka juudi kvartaal ja ärrirajoon. Viimane peatus on Riias, kus heidame pilgu hiljuti valminud Läti vabadusemonumendile.

Reisiga oleme läbistanud 8 riiki, elanud 2 nädalat laagris ja tundma õppinud mitmesuguseid rahvaid, nende elu ja kombeid. Oleme külastanud maailmanäitust ja rikastunud lugematute uute muljetega ja teadmistega. Võime kaua elada neist reismälestustest ja kirjeldada nähtut oma poistele.

Teise grupi sõidu kestvus oleks 28. juulist — 19. augustini ja läheks maksma Kr. 220.—.

S õ i d u k a v a :

28. juulil Tallinnast üle Kaunase otse Amsterdami — Blomendaali laagri
30. juulist —
12. august. Laager ja ekskursioonid
12. „ Amsterdam—Berliin
13. „ Berliin
14. „ Berliin—Warssav
15. „ Warssav
16. „ Vilno
17. „ Riia
18. „ Tallinn

Eestlased esinevad laagris laulude, rahvantsude ja võimlemis etteastetega Täpne kava saadetakse registreeritud osavõtjaile.

Laagri kirjavahetuse aadress:

Nimi:

Riik:

Alllaager №

Jamboreekamp

Vogelenzang

Bloemendaal

Holland

Meil pole skaudijutte

See tähendab — neid tuleb hakata krjutama!
Jämesäär.

„Meil pole skaudijutte“ kaebavad „Eesti Skaudi“ toimetajad, kui ajakirja topitakse mõni meile võõra sisuga tõlkejutt. Sama kurdavad ka jutte ihkavad poisid, kui nad juhuslikult kätte saavad mõne Ameerika või Inglise skaudiajakirja, mille pildid juba kõnelevad, et seal leidub toredaid ja põnevaid jutte. Skautlus on juba vana ja sama vana ka meie ajakiri, kuid siiski pole jõudnud kujuneda veel skaudijuttude kirjanikke. Kuidas peame seda küsimust lahendamata?

Pole mõtet ootama jääda, kuni meie noorsookirjanikud hakkavad kirjutama ehtsaid poiste jutte. Võibolla nad ei teegi seda. Sest skautlusele rajatud poiste tegevus on ju neile kui vanematele ja teistsugustes oludes kasvanutele võõras. Siin peame aitama ise ennast.

Tean, et meie poisid õpilastena võtavad osa mitmesugustest võistluskirjanditest. Tean ka seda, et nad hea meelega tahavad kirjutada „Eesti Skaudile“, mis nähtub juba sellest, et sageli on mõne rühma aastapäeva artikkel venitatud arssina pikkuseks ja täiendatud mitmesuguste lisapaladega.

Need ilusad jutud ei sobi kuidagi teadete osasse ja „Eesti Skaudi“ tegijad tõmbavad sealt sageli poole maha, jättes järele vaid asjaliku. Kõik need kirjameistrid on rakendanud oma tööjõudu valesti. „Teated malevast“ ei saa mahutada pikka juttu.

Neile skaudist kirjameestele soovitatakse hakata kirjutama meil seni puuduvaid skaudijutte. Kindlasti meisterdab mõnigi meie poisid niisuguse jutu, mida teisedki peale tema enese loevad vaimustusega. Ja sellega on „Eesti Skaudi“ toimetajad ja ka suur osa lugejaid saanud üle eesti skaudijuttude põuast. Ma ei taha teile hakata lilleid maalima, kuid ka see on võimalik, et mõni meist sellise alaga võib kujuneda Oskar Lutsule järglaseks.

Kõige parem oleks vist, kui meie lehe toimetus võtaks selle asja korraldamise oma peale ja teostaks selle vanadele korraldatavate romaanivõistluste eeskujul. Poisid meisterdavad teatud tähtpäevaks valmis skaudijutu ja saadavad selle varjunime all toimetusele või vastavale auhindamiskomisjonile, lisades juurde ka ümbriku, milles leidub autori õige nimi. Auhindamiskomisjon otsib tööde seast rea pa-

remaid ja nende skaudijutud avaldatakse „Eesti Skaudis“ siis juba õige nime all, kui autor seda soovib. Muidugi varustatult vastavate illustratsioonidega. Mina ei kahtle, et meie seas leidub küllalt võistlusest osavõtjaid, sest lõpuks on ka oma kirjutatud jutu trükitult nägemine üks peenikene lõbu. Tuleks ainult võtta see võistluse korraldamine kaalumisele ja siis juba põhimõttel: kas meie vajame oma skaudijutte? Sest kui vajame, siis tuleb tõesti midagi ette võtta.

Ja nüüd veel mõni sõna neile tulevastele „romaankirjanikele.“ Eesti skaudijutt peab olema päris eestiline. See ei tee veel juttu põnevaks, kui meie jutu peakangelasi Väino Saare või Jüri

Põldmetsa asemel nimetame mõneks Tom Graytoniks või John Browniks. Võõraid nimesid ei maksa toppida meie juttudesse. Sama rumalaks kujuneb ka lugu, kui me poisse oma jutus laseme võidelda süllapikkuste madudega või sattuda tornaadodesse. Meie maal ei kasva nii pikki madusi ega mölla tornaadosid, kuid siiski on meie skautlus kindlasti sama huvitav kui Suudani neegripoiste oma. Küllap me siis saame kirjutada ka skaudijutte sellest ja neis piirides, milles elame.

Loodame, et tuleval aastal toob meie „Eesti Skaut“ meile juba terve rea oma poiste kirjutatud skaudijutte.

I j. sk. Raul Oja.

Rohkem rõhku eksamitele!

Kõik poisid vajavad midagi oma huvidekohast, mis neile pole igav, mis neid vaimustab. Poiste huvid on aga lahkuminevad ning seepärast peavad juhid iga üksiku poisi huvide eest hoolt kandma. Tahes üksikule poisile midagi tema huvidekohast pakkuda, on skautlusse toodud ligi kuuskümmend isesugust eriala. Igaüks neist vastab mõne poisi iseloomule ning seetõttu pole vaja karta, et poiss ei leiaks omale sobivat eriala. Erialad on need, mis poisse ühendavad püsivalt skautlusega ja arendavad neid tegeliku elu ülesandele. Iga skaut peaks omale otsima vastava eriala ja end püüdma selles täiendada.

Erialade õppimisega õpib poiss tööd tegema. Seepärast on erialade levik rühmas vägagi soovitatav. Eriala aga olgu selline, mis poissi tõeliselt huvitaks, mis ei muutuks talle tüütavaks. Ihu-hingega peab poiss olema oma eriala juures, mitte aga kombe täitmiseks või märgi saamiseks praktiseerima sel alal ükskõikselt.

Juba noorest east on mõnedel poistel soovid mõnda elukutset valida. Seepärast jälgivad nad alatasa teiste töid ja püüavad neid järele aimata. Neist poistest võrsuvad tõelised spetsialistid oma erialale, kuna noores eas vabatahtlikult õpitakse palju rohkem kui hiljem palgalisena sunnikorras. Poissi, kes suureks saades soovib õppida sepaks, võib sageli näha sepi-

kojas sepatööd jälgivat ja mõnikord isegi ise kaasa aidates. Kirjanikuks saada soovija harjutab juba varakult kirjatööde kirjutamisega, asjast huvitatud „ohvitseri kandidaat“ jälgib sõjaväe õppusi, organiseerib mõnikord sõjamänge j.n.e.

Leidub aga ka neid poisse, kes ei oska omale ühtki kohast eriala valida. Siin peab salga- või rühmajuhut abistama. Poisi huviala, iseloomu ja arengut silmaspidades peab ta aitama poisile kohast eriala valida ja talle esialgseid juhatusi andma. Seepärast peavad juhid tundma üldjoonis kõiki erialu, olgugi, et vähesel määral. Peaasi, et poisi juhutamisel juht kimpu ei jää.

Tähtsaks asiaoludeks erialade valikul on poisi iseloom ja kalduvused. Eriiselooga poiss tunneb huvi ka eriasjades vastu. Õrna ja tundeliku iseloomuga poisile on kohaseiks erialadeks loodusteadlane, aednik, taidur, loomade sõber j. t. tulihingelisele, temperamentsele, rahutu iseloomuga ja sportliste kalduvustega poisile sobivad sportlane, ratsanik, rattur, matkaja, teejuht, ujuja, tuletõrjuja, enesekaitsja j.m. Poistele, kes soovivad rohkem omaette töötada, on sobivaiks erialadeks elektrotehnik, aviaator, sepp, kirjutaja, päevapiltnik jne.

Noorelt õpitud erialast võib kujuneda poisi elukutse ja sellest teadlik poiss

püüab end arendada edasi oma kutseala poole. Enam-vähem vilunult ja algteadmisi omades asudes teenistuskohale võib ta varsti juba karjääri teha ja teenistusning palgakõrgendust saada. Viimaseil aastail on palju skaute koole lõpetanud ning asunud neid huvitavaile teenistuskohale. Teenistuses on poisid väga püüdlid ja edasijõudjad, ning praegugi küsivad kohapakkujad juhtidelt, kas ei leidu enam tublisid skaute nende äridesse või töökodadesse. Kogu karjäär on aga tingitud poiste püüdlikkusest ja huvi ametiala vastu — on ju nad noorelt unistanud sel ametalal tegutsemisest ning juba noorelt olnud vastavaist töist huvitatud.

Rühma- või salgajuht poisile eriala õpetada ei saa, kuna tema õpiv poiss vajab tõelist juhatavat kätt — spetsialisti. Rühma- või salgajuht võib poissi vaid virgutada ja talle üksikuid näpunäiteid, milles ta ise on täiesti kindel, anda. Ka raamatu järele ei saa õppida, kuna omatud teoreetilised teadmised unustab ta peagi. Parimaks erialade õpetajaks on tegelik töö.

Toon ühe näite erialade õppimise kohta.

Rohkem omaette nokitsejat tehniliste kalduvustega poissi huvitab kindlasti elektrotehnika eriala. Ta teatab oma valikust üksuse juhile, kes meeeldi annab poisile tarvilikke näpunäiteid õppetöö korraldamiseks. Juba algkoolis õpib poiss algteadmisi elektrotehnikast ja õpitud asju meelde tuletades on ta peagi põhimõtteis teadlik. Poiss muretseb omale mõne sobiva käsiraamatu, kindlasti peab ta aga praktiliselt tegutsema. Sobiv oleks, kui ta mõnda elektrotehnikut külastaks. Meeleldi tarvitab viimane paar korda nädalas poisi abi, kuid poisil on sellest suur kasu — ta õpib. Hiljem võib ta iseseisvalt valmistada elektrikelia; morse aparadi, väikese telefoni, mis väga hästi kõlbab iljargu või eriala eksami praktiliseks tööks. Teised skaudid ja vanemad hindavad tema tööd ja poisis tõuseb enesetunne, ta püüab veelgi paremini midagi valmistada. Teenistuse otsimisel astub poiss kindlasti elektrotehniku juurde ametisse ning huvitav elukutse ongi käes.

Paljusid erialu saab poiss õppida kodus. Aidates ema köögis ja koduseis töis, harjub ta peagi nendega ja võib sooritada koka või koduse abimehe erikatsed. Kõik vanemad soovivad, et pojad nende elukutset jätkaks. Nii õpetavad isad juba varakult poegi oma elukutse oskuis Isa juures õppides on neil kerge sooritada sadulsepa, kingsepa, rätsepa, metsniku või muid erialu, vastavalt isa elukutsele.

Puhtskautlikke eriala nagu signaliseerimist, topograafiat, pioneri või jälgimist võib õppida salgakoondusil. Eriti heaks erialade õppekohaks on laager, sest siin

võib iga poiss täiesti vabalt praktiseerida.

Soovitav oleks salgast tööjaotust läbi viia, kus igal poisil on oma kindel eriala, mille eest ta on vastutav. Nii võiks olla salgast kirjutaja, kelle ülesandeks on tegevusraamatu pidamine ja asjaajamise korraldamine, sanitar, kes tarviliku esmaabi andmise on vastutav, signalist, päevapiltnik, teejuht, kelle ülesandeks on igasuguste korralduste edasiviimine, ühenduse pidamine poistega ja küllastajate tutvustamine salgaga, kokk, kes matkal ja laagris hoolitseb toitlustuse eest, sportlane, kes treeniks skaute sportlikel aladel. Ühel poisil võib ka mitu eriala olla, kuid mõlemale tuleb ühel määral rõhku panna. Kui on suurem salk, võib poistele määrata rohkemgi erialu — taidur, jalgrattur, elektrotehnik, loodusteadlane, tõlk jne.

Palju on propageeritud ühist eriala kogu salgale. Läbiviidav on see ainult sel juhul, kui kõigil poistel on ühesugused huvialad. Salga erialadena võiksid kõne alla tulla signalist, matkaja, elektrotehnik, muusika, pioner, sanitar, jalgrattur, tõlk, sportlane, ratsanik, tuletõrjuja, topograaf jne. Et kõigile poistele salga eriala huvitavaks teha, peab salgajuht olema täieline spetsialist. Igal koondusel tuleks salga eriala praktiseerida või uusi erialalisi teadmisi juure õppida. Salgaga võiks külastada vastavaid töökodasid, kaitseväge üksusi, ettevõtteid jm. Võiks paluda spetsialiste väljaspoolt skautlust koondusele refereerima. Väga soovitav oleks, kui kõik salgaliikmed järjekorras esineksid referaadega.

Eestis leidub isegi erialalisi rühmi, millest suurema protsendi moodustavad merirühmad, mille töökavva on toodud peale skautluse veel paljusid poisse huvitav meriasjandus. Tegutseb veel ratsa-, tuletõrje-, jalgrattur- ja orkestrirühmi, mis tublide juhtide tõttu on vägagi tugevad.

Malevas võiks organiseerida ühehuviliste ja -kalduvustega poistes erialalisi ringe või klubisid, nagu neid leidub koolis. Sellised kirjanduse-, laulu-, muusika-, spordi- ja tehnikaringid tegutsegu asjast huvitatud poiste koondisena, endi seast valitud juhtide juhtimisel. Kollektiivselt tegutsedes on palju parem arendada oma erialasid, sest avaneb võimalus rohkem õppejõude ja -õppevahendeid muretseda.

Poisile tuleb selgitada, et ta ei anna eksamit mitte märgi, vaid eriala pärast. Kui ta sooritanud eksami, peab ta ka oma alas kindel olema. Et spetsialisti mõistet mitte tumestada, peab poissi ka hoolikalt eksamineeritama. Praegust eksamite vastu võtmist küll ei või korralikuks nimetada.

Eksam peab tõsine olema ja poiss, kes selle sooritanud, peab ka midagi oskama, nii et ta teiste hulgast paistaks oma erioskustega silma. Selle saavutamiseks tu-

leb eksamineerimise juures piinliku korda pidada — tuleb eksaminandilt kõiki eksamikavas nõutud teadmisi küsida ja kontrollida ka eksaminandi praktilisi oskusi. Et eksam täielik oleks, peaks eksamikomisjoni ajutiselt mõne spetsialistiga täiendada. Kui poiss spetsialistile õiendab eksami rahuldavalt, võivad kõik kindlad olla, et poiss on täiesti teadlik oma eriala nõudeis.

Praegu puuduvad meil kindlad erieksamite kavad, kokkuvõtlikke nõudeid käsiraamatuis võib väga laialt mõista ning seetõttu võetaksegi mõnes malevas erieksam vastu hoopis isesuguseil tingimustel. Loodetavasti määrab uus põhimäärus kindlaks ka erieksamite üksikasjalikud kavad.

Pika peale võib poiss oma eriala tead-

mised unustada. Selle vältimiseks tuleb anda vahete-vahel poisile tema eriala puutuvaid ülesandeid. Pikema aja tagant võiks malevas korraldada isegi erieksamite kontrollimist ning mõningaid võistlusi ühele alale spetsialiseerunud poiste vahel.

Omi erialu tundes võib ka skautlikke heategusid korda saata, esijoones aga kodus vanemaid aidata. Nii ei unune erialad kunagi.

Juhid peavad erialadele eriti suurt rõhku panema, kuna need arendavad skaudis isetegevust, töötahet ja tööoskust. See pärast tuleks soovida, et kõik rühmade juhid sisendaksid poistele tahet, rikkastuda mõne uue erialaga ning oleksid ise selle juures eeskujuks ja abiks.

Narva Skautide Maleva 17-aastane.

4. aprillil k. a. pühitses Narva sk. Malev oma 17. aastapäeva. Aastapäeva pidustused algasid kell 1700 „Ilmarine’s“ piduliku koondusega. Koonduse avas major G. Kase-mets, tervitades ühtlasi malevat Narva Skautide Sõprade seltsi nimel. Järgnesid kõned Narva skautide ja gaidide malevate vanematelt. Koondusest võttis osa ka Narva linnapea hr. J. Luts, kes tervitas malevat Narva linnavalitsuse ja noorkotkaste maleva nimel. Lühikese ülevaate N. sk. m. tegevusest kandis ette 2. j sk. L. Rimmelgas. Narva ülevaatest võis näha, on N. sk. m. 17 aasta jooksul mitmekordselt suurenenud olles umbes 700 liikmeline võimas noorte organisatsioon. Kasvanud on N. sk. m. eriti k. a. seetõttu, et temaga liitusid ka Narva endised vene skautide ja gaidide malevad. Pidulikul koondusel anti üle ka major G. Kase-metsale svastika nөлaga. Pidulikule koondusele järgnes omavaheline teelaud, mitmesuguste ettekannetega skautidelt ja gaididelt. Esimese numb-

rina sk. Vinkel esitas meeoleolurikka laulusoolo. Sellele järgnesid mitmesugused ettekanded skautidelt, milledest eriti hää ja lõbusa mulje jättis „Lembitlaste“ poolt ette kantud „Merimeeste revüü.“ Vene suguharude skaudid ja gaidid kandsid ühiselt ette vene laule ning rahvatantse, mis jätsid omapärase ja ühtlasi väga kena mulje. Lõppeks järgnes gaidide poolt ettekantuna meie hõimude rahvatants „tšardas“, mis eriliselt suure aplausi osaliseks sai. Üldiselt õnnestusid kõik ettekanded hästi. Sellega oli siis „ametlik“ eeskava läbi. Teelaua lõpetas N. sk. m. vanem skm. J. Välbe lühikese kõnega, milles tänas kõiki vanemaid lahke osavõtu eest aastapäeva pühitsemisest. Saalis aga algas tants oma jazzorkestri saatel. Vahepaladeks tantsule kandsid aga ette omad „skaudid vembumehed“ iga-suguseid skautlikke naljanumbreid, mis kõigi „naerumuskleid“ köditasid. Nii lõppes see õhtu ülevas meeolus.

T. H.

Märkmeid Tapa Skautmaleva arenguteelt

Kõrvalseisjale jäävad sageli silmapaistmatuks need raskused, millega on seotud ükskõik millise organisatsiooni sisemine areng ja kujunemine. Mis välispidi meie tööst avalikkusele silma puutub, see moodustab tegelikult murdosa. Neid pingutusi ja püüdeid, mis tehakse avalikkude esinemiste kordaminekuks, ei nähta. Nad ei paista ka ise kuidagi välja. Kuid kui kord asutakse skautliku tegevuse ajaloole kirjutamisele, siis ei tuleks neist niisama mööda minna. Seda tööd on küll raske hinnata, kuid suurem osa tööst tehakse nn. „telgitaga“.

Vaadeldes tagasi Tapa Skautmaleva arenguteele, näeme, et säääl on olnud tõkkeid, mis tagantjärele võivad paista koguni ületamatuks. Kuid skautlik visadus on aidanud meid niikaugele, kus me seisame oma 5.-dal aastapäeval. Ja meie töö kohta maksab täiel määral too tuttav lause ühe eesti suurema organisatsiooni esimehelt, et kolmneljandikku energiat on kulutatud nende takistuste ületamiseks, mis meile teele on veeretatud, ainult veerand energiaga on saavutatud see, mille ees me nüüd seisame.

Viis aastat ei ole pikk aeg. Kuid meelde tuletades neid päevi, mis kulunud laagrites ja skautlikus töös, peab tunnistama, et areng on olnud kirju ja huvitav. Väikesest skautrühmast Valgejõe kaldal Tapa Skautmalevani on olnud pikk tee. Mitte niivõrd ajalisel kui arenguli-

selt. Meie arv pole Tapal olnud kunagi suur, ega ole seda ka praegu. Pole maleva staap ka ise kunagi läinud välja liikmete suurele arvule. Staabis on alati olnud üksmeelseisukohal, et olgu me arvi parem väike, kuid siis tõsised skaudid ja tõsine skaudivaim.

Oma saavutisi harilikult ise ei hinnata, seda teevad teised. Kuid paistab, et suurem töö, mis me oleme teinud, on olnud skautliku vaimu kasvatamises ja skautluse põhiolemuse selgitamises, kuigi ka sel alal on veel rohkesti ära teha. Ja kui me ka muud pole saavutanud, siis sihid on selged, mis suunas ja kuidas me peame arenema.

Kahtlemata on meie arengus ja võitluses palju sarnast teiste väiksemate skautmalevate omadega. Kõigis väikestes malevates peab sisemine side skautide vahel olema tugev. Ühtehoidmine ja seltsimehelikkus on ühtlasi passiivseks kaitseks raskuste vastu.

Meist pole palju pudenenu „Eesti Skaudi“ veergudele. Oleme elanud kuidagi endassesüvenenult ja tagasitõmbunult. Kuid ega's me selletõttu pole pessimistideks muutunud! Oleme kaasa löönud kõik ülemaalsed skautide üritused II Suurlaagri ja Bi-Pi Tallinnas käiguga alates ja Viljandi aastakoosolekuga lõpetades.

Ja see skautlik-seltsimehelik vaim, mis ühendab hallirättilisi skaudipoisse Valgejõe kaldal, lubab vaadata ka õige optimistlikult tulevikku. Immar Talve.

Tallinna Skautide Maleva jõudis meheikka

23. mail s. a. pühitses Tallinna Skautide Maleva oma 20. aastapäeva Estonia kontsertsaalis, piduliku aktusega. Vaatamata ilusale pühapäevasele ilmale, mil tavaliselt linlane tõttab välja loodusse, kogunes siiski Estonia kontsertsaal tungil täis noori ja vanu. Nähe, mis mõnel organisatsioonil suurele reklaamile vaatamata siiski korda ei ole läinud, pealegi veel ajal, kui ilmastik ei ahvatle linlast linnast välja.

Külaliste hulgas võis silmata peale kõrgemate skautjuhtide tuntud seltskonnategelasi, kõrgemaid kaitsevaelasi, peaaegu kõikide malevate esindajaid j. t.

Skautliku täpsusega kl. 12.00 päeval Gustav Adolphi gümnaasiumi orkestri avamarsi järgi, viidi skautide poolt kõigi üksuste lipud lavale, mille järgi Sõprade Seltsi esimees h-ra A. Geering avab piduliku aktuse, lauldi riigi hümmi. Skm. H. Mihelson pidas aktusekõne „Skautlikust kasvatuses“ — andes läbilõike skautliku kasvatuses põhialusist.

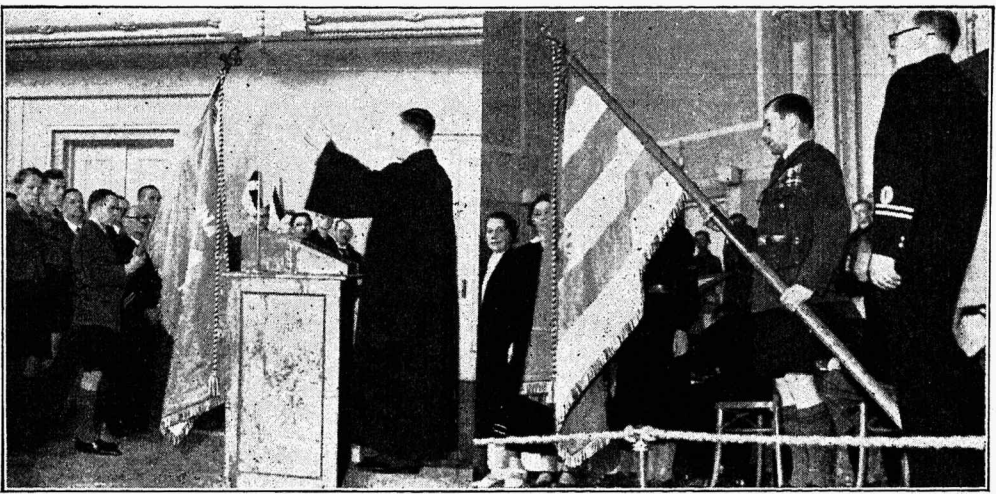
Muusikapala järgi, mida ettekandis II j-sk. Udul, andis maleva juht skm. R. Tõnuri ülevaate maleva senisest tööst. Väike hp. Ringo annab edasi maleva juhile kimbu lilli ja tänab teda kauaaegse maleva juhtimise eest.

Järgneb maleva ajaloo ülivam hetk. Malevale antake üle emade ringi poolt maleva lipp, milleks rivistatakse lavale, emaderingi esindajad eesotsas esinaiis prl. Birk'iga, malevavanem, juht ja kolm Kaljukotka rühmituse skauti, millisel üksusel on erioigus kanda maleva lippu, kui maleva kõige tähtsamate võistluste, „Halli-Hundi“ võistluste võitjaina möödunud aastal.

Esinaise lippu üleandes malevavanemale, soovib, et Tallinna maleva skaudid uue lipu all oleksid sama tublid kui siin.

Malevavanem vastu võttes lippu, tänab emaderingi väärtusliku kingi eest ning üle andes lipu juhile, töötab viimane kõigi maleva liikmete nimel kaitsta väärikalt lipu au.

Lipp vabastatakse kattest. Ühel poole

Va saku l. Tallinna sk. Mal. uue lipu õnnistamine. Õnnistab õp. R. Uhke ja lippu hoiab Mal. juht skm. Tõnuri, Paremalt: Mal. juht annab lippu vastu võttes lipu töötuse, temast paremal mal. vanem skm. E. Maddisoo.

on maleva värvil rukkilille sinisel, skaudi-liilia, maleva nimi ja asutamise aasta. Teisel poolel Tallinna linna värvid ja linna vapp. Ümber lipu rahvusvärvil narmad. Lihtne kuid mõjuv lipp. Skautlus taotleb oma sihti lihtsate ja loomulike abinõudega, seepärast lipp kui ühte kuuluvuse ja eesmärgi ühtluse sümbol ei tohi olla punutsev. Skaudi liilia ja maleva nimi on valged. „Skaut onpuhas mõttes, ja teos!“ Valge on ainuke puhtust, süütust ja tagasihoidlikkust sümboliseeriv värvidest. Valge liilia sarnaselt puhas olgu iga skaudi südametunnistus, mõtted ja teod, kes koonduvad valget liiliat kandva lipu alla suureks, õilsaks, ilusalt puhtaks tööks. Kitsas kuldne rant ümber valge liilia rõhutab alla puhtust ja on sümboolseks tõlgitsuseks skaudi seadusele ja kommetele, millised kuldse raamina peavad ümbritsema iga skaudi tööd ja tegevust. „Tallinna skautide maleva“ valged tähed tuletagu meelde maleva puhast ja määrimata nime, mida kaitsku iga maleva liige.

Maleva asutamise aasta „1917“ on kulla värvi, sest see aasta on kogu Eesti skautlusele kuldseks koiduks. Ka tuletagu see kuldne arv alati meelde, et sel' aastal asutatud organisatsiooni liikmed olid need, kes esimestena läksid kaitsma Vaba Eestit, kes oma verega

lunastasid Eestile vabaaluse ja iseseisvuse. Tuletagu see kõigile meelde heroilisemat ajajärku Eesti skautide elus — Eesti Vabadussõda ja seal kangelassurms langenud skautvendi Lipu foon — Eesti rahvusvärv sinine, olgu märgiks, et iga selle lipu all koondunu olgu ja jäägu truuks Vabale Eestile.

Maleva juht, saadetuna lippureist, viib lipu poodiumilt külaliste ette, kus rühmituse vanem pastor Uhke õnnistab lipu.

Peale lipu õnnistamist viiakse lipp teiste lippude keskele.

Järgnevad ülendused ja käsukirjade ettelugemised, peale selle tervitused. Haridusministri poolt toob tervitusi magister J. Aavik. Isiklikult tervitasid mitmed asutused ja organisatsioonid. Kirjateel on saatnud tervitusi peaminister, sotsiaalminister, kindralid Lill, Reek, Breede, Johanson, Reiman j. t. arvult. üle 30.

Maleva vanema lõppsõna järgi lõpeb pidulik aktus, ning gaidid ja skaudid rivistuvad Estonia ette, kus minnakse rivis Vabadussõjas langenud õpetajate — õpilaste mälestussambale, kus maleva vanem E. Maddisoo peab lühikese kõne asetades elavaid lilli.

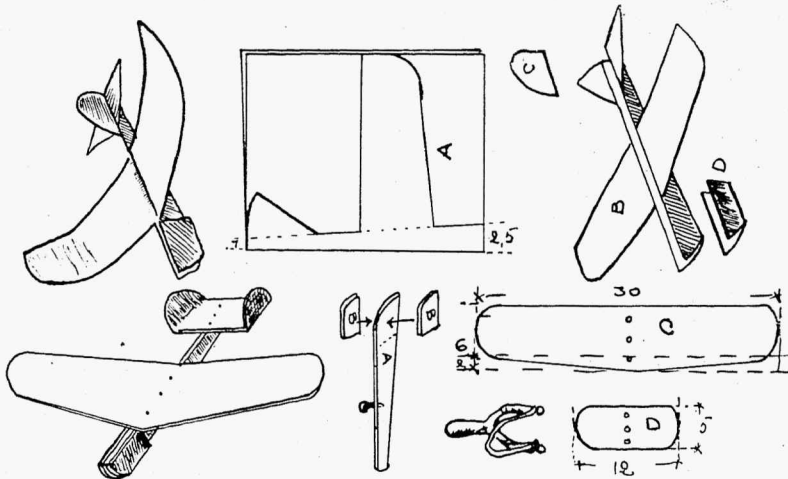
Järgneb marss ülevas meeleolus läbi linna maleva kodusse.

Ehitame omale lennuki

Esmalt katsume ehitada „ragulkalennuki“. See on selline lennuk, mida õhku paiskame kummipaela seadeldisega.

Vineerist saeme välja kere (A) 18 sm. pikk, eest $2\frac{1}{2}$ sm ja tagant otsast 1 sm lai. Mõlemad umbes 4 sm. pikad tükiid (B) kinnitame kere umbes vineerinaeltega või liimiga raskuse kaaluks. Kere keskele kinnitatud rõngaskruviga saab lennuk ragulka abil õhku las-

tud. Keskmise tugevusega papist lõikame välja kandepinna (C) ja kõrgusetööri (D). Mõlemad kinnitame väikeste naeltega kere külge. Kõrgusetööri mõlemad otsad painutame kõveraks ülespoole (vaata pildil) et saada ka külgtööriid. Ragulka on kindlasti olemas — proovige nüüd lennukit lennutada. Enne proovimist vaadake järgi, et kandepind ja külgtööriid õieti on pööratud.

Järgmise mudeli (Tuvi) valmistame paksust paberist, kartongist. Kõige parem on seda valmistada joonistuspaperist suurusega 34×19 sm. Keskelt kokkumurtud lehe ühele poolele joonistame soovitud lennuki kuju (joonis A), mille järgi lõikame mõlemad pooled koos välja. Mis edasi teha näitab joonis B. Muidugi peab ettetulevad painutused ettevaatlikult ja sirgjooneliselt tegema. Kõige parem on kõva pliiaat-siga murdejooned paberisse pressida aga mitte

noa või kääridega neid teha, sest siis võib tuules tiivad ja saba murduda.

Külgtüüri (c) lõikame eraldi välja ja kleebime kere vahele, mis peale seda ka kokku kleepida tuleb. Osa (D) lõikame kartongist või papist välja ja kleebime lennuki ninasse kaaluks. Jälgides joonist, arvan et saate hõlpsalt lennuki ehitamisega hakkama. Hääd tööindu ja õhuvallutamist.
Master Ats.

TEATEID MALEVAST

Tallinna VI suguharust.

14. apr. pidas VI suguharu pääkoosoleku, kus valiti sgh. vanemaks n-skm. Paul Kuusik. auvanemateks hr. Eduard Tohver ja hr. Gerhard Brockhausen, suguharu juhiks skm. Victor Birk., sk.-rühma juhiks n-skm. Jaan Rajaleid ja karjahundiiks I j-sk. Ülo Schmidt.

25. apr. pühitses suguharu 19. aastapäeva piduliku koondusena. Aastapäeval refereeris skm. Birk suguharu tegevust — asutamist kuni käesoleva ajani ja andsid hundipojed ning skaudid oma lubaduse — töotuse.

VI suguharu koosneb praegu kolmest salgast, kokku 30 skauti — skm. 1, nskm. 3, II j-sk. 14, III j-sk. 12. I j-sk. eksamit sooritamast praegu 3 sk.

VI kari koosneb 25 tublist hundipojast.

19. a. jooksul on suguharu töötanud palju, saavutamaks skautlikke sihte. Selle aja jooksul on rühmast hainud läbi skaute palju ja on käevanud väikestest hundipoegadest tublisid juhte ja häid riigikodanikke.

Asudes 20. tegevusaastasse tahab VI su-

guharu olla veel tublim kui seni, olemaks Alati Valmis!

J. R.

Tallinna salgajuhtidekool lõppes.

11. mail korraldatud teeõhtu kujunes kooli tegelikuks lõpuks. Pääle pidevat talvist sisetegevust järgnes hoogne välistegevus aprillis ja mais, millele küllaltki võimsaks lõppakordiks kujunes luuremäng Kose-Lükatil ööl vastu 10. maid 24 skaudi osa võtul.

Kooli lõpetasid 27 II j-skauti, kellele maleva 20. aastapäeval vastavad tunnused ja diplomid kätte andis maleva õppejuht ja koolijuht n-skm. Ed. Ots.

Terassammurid matkavad

Suviste pühadeks koolist saadud vabad päevad kasutasid nimetatud üksuse 9 skauti ühe ilusa skaudielu suvise tegevusala läbi viimiseks. Matkati Harjumaal I j-sk. E. Multer'i juhtimisel 4-ja päevaga 130 klm-it. Matk algas 14. mail Tallinnast, läbis Rannamõisa, —

Vääna, — Keila-Joa, — Paldiski, — Padise, — Vasalema ja Keila. Tallinnas oldi tagasi 17. mail.

Tartu kevadkarneval

30. mail korraldasid Tartu skaudid ja gaidid kevadkarnevali pr. linnapea S. Tõnissoni eestvõttel.

Paar tundi enne rongikäigu algust oli rae-koja esine plats rahvast tulvil, kõik ootasid tegelaste sõidukisse asumist.

Kell kolm sõitsidki läbi Rüütli tn. dekoreeritud sõidukid.

Rongikäigu liikudes oli kõige ees Kalevi ja Linda töld, mille ümber rahvarõivais tütarlap-
sed tippisid, siis diviisi orkester ja teise sõi-
dukina sõitis rahva valli vahelt võimas üle
kümne meetri pikk viikingite laev täie mees-
konna koosseisu ja varustisega ja nende järele
mitmeid dekoreeritud sõidukeid.

Musketäärid (vanemskaudid, kes ratsa
kursuse lõpetanud) käsitasid hobuseid meister-
likult. Ja kõige lõpus karneval-rongikäigus oli

Don Quijotena Tartu kõige pikem kodanik,
7 sm. üle kahe meetri, ehtsas vanaaegses „pöö-
ningult korjatud“ rüütli rüüs, istudes oma Ro-
sinantel olid ta jalad ligemale maani. Teda saatis
Sancho Pansa oma eeselhobusel, ka tema riie-
tus oli eht. Kogu see maaala Raekoja
platsilt kuni näituse väljakuni seisis kahelpool
sõiduteed müürina rahvas, umbes 15—20 tuhat
inimest ja osa neist tuli näitusväljakule ette-
kandeid jälgima. Ettekannete alguseks pidas
Kalev päevakohase kõne, mille järele orkester
mängis skautide hümmi. Ettekanded olid mit-
mekesised. Pisikestelt rütmilist võimlemist,
gaididelt mõned näidendid ja tantsud. ken-
mad neist: Lindude sümfoonia, kuldhani, kevade
ärkamine ja Lindude pulm. Venetants ühes
keelpillide orkestri ja Kaval Ants Vanapaga-
naga said eriti kiituse osaliseks. Skaudid näita-
sid skautlikke mängu ja rooverid espadroni-
dega vehklemist. Tants, õnneratta ja potilöö-
misega olid eriti maiuspalaks peale einelaua,
rahvale.

Tartust

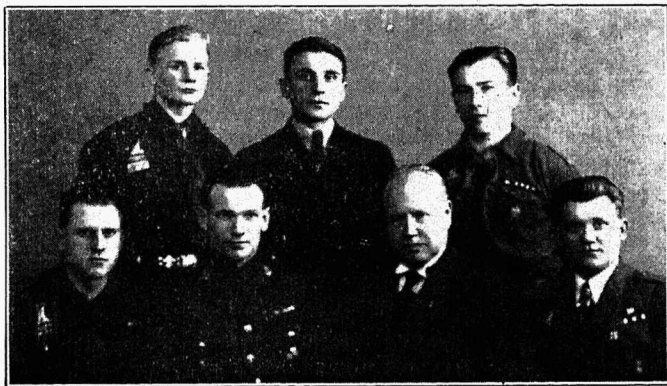
„Põhjaketka“ (4.) rühmitus

on malevas üks vanemaist, ta pidas hiljuti oma 17. aastapäeva — töotuseand-
misega. Rühmituses töötab
hp. karja juures naisjuht,
gaidid, kes temale usaldatud
ülesanded väga hästi täidab.
Soovitan kõigile suuremale
rühmitusele kasutada hp.
kasvatamisel naisjuhti, kelle
hooleks jääks karjas kom-
bed, palved, seadused ja
vaiksed mängud, kuna mees-
juhul tuleks rivi ja adminis-
tratiiv ala juhtimine.

Meil on seni palju räägi-
tud hp. kasvatusest ja nais-
juhtide kasutamisest kuid
senini pole kuuldavasti veel
mujal tegelikult asja juurde
asutud.

Soovitan rühmituse juh-
tidel hp. naisjuhtideks võt-
ta, kas vanemaid gaidereid
või rühma vanema prouat
või mõnd naispedagoogi,
kes tunneb asja vastu huvi.

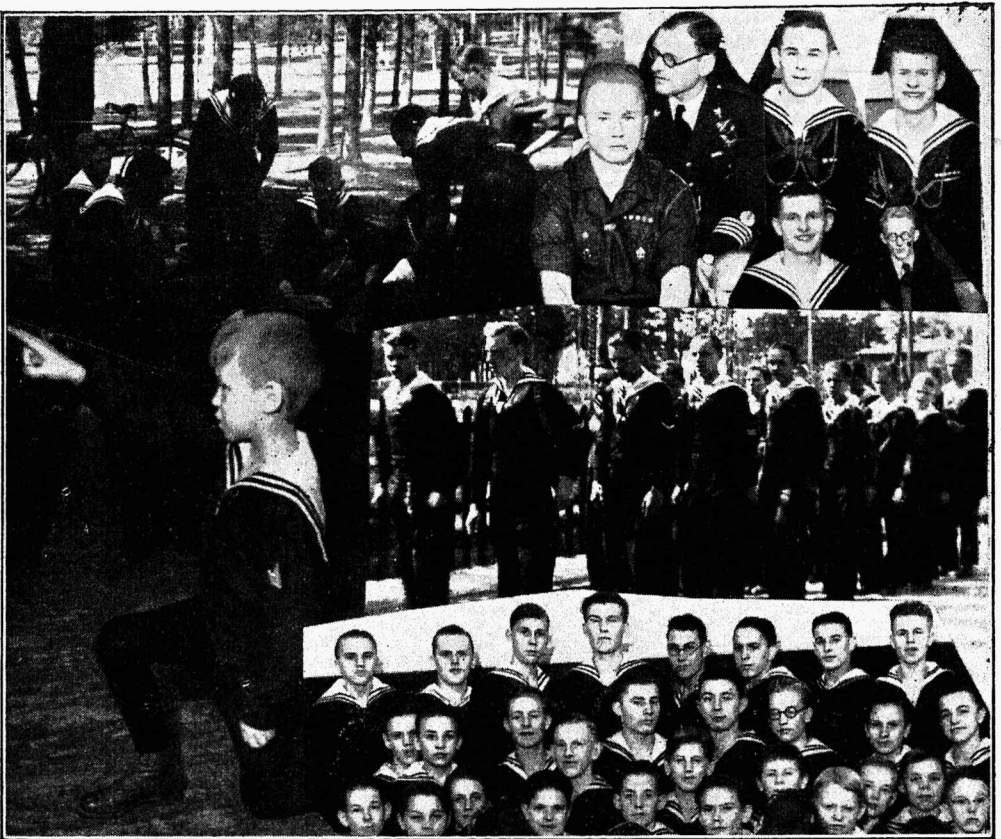
Pea veel nimetama, et sel juhul vane-
mad usaldavad omi noori poisse palju parema
meelega ja kergema südamega hundipoegadeks,
kes on ju meie eelvägi. Skaudid töötavad
salkadena rühmas ja vanemskaudid ringidena

Pildil rühmituse staap. Istuvad vasakult: sk. rühma juht nskm. Vold. Kikas, maleva pealik nskm. kpt. Karl Raamat, rühmituse vanem Tartu telegr.-telef. võrgu ülem A. Siidam ja rühmituse juht nskm. Sam Eber. Seisavad: hp. karja hunt I jsk. Hugo Trummal, rühmituse majanduse juht I jsk. Richard Lulla ja vanem sk. klubi juht msk. Karl Ruudi. Pildil puudub hp. naisjuht.

klubis. Salgajuhtideks on vanemskaudid. Töö on hoogne. Võidupühal ja Jaanipäeval peame oma rühmituse laagri Haaslova Haagel.

Onu Sam.

Fotomontaaš Nõmme „Hülgepoegadest“.

Vasakul: Sugharu I võistlussalk „Halli Hirve“ võistluses. Paremalt: sugharujuht nskm. R. Kärner, sugharu vanem skm. V. Andreesen, vanemskaute juht esk. A. Viita, karjajuht e-sk R. Nõmmiste, all: skautrühmajuhud esk V. Jõgi ja sugharu majandusjuht I jsk. J. Roht. Vasakul all: Väikseim sugharus lubadust andmas. Keskel: Võistlussalgad „Halli-Hirve“ võistlusele minekul. All paremal: Osa sugharu liikmeid maleva koondusel.

Gaidide nurk.

Üleskutse gaidjuhtidele

Kui jaanuaris viibisime kõik koos Tartus juhtide koolis, kuuldus nii mõnigi hääl — meil puuduvat oma häälekandja, tuleks see asutada, „Eesti Skaudis“ ilmuvat ju nii vähe gaididele j.n.e. Kas tekkis aga ka kellelgi küsimus — miks õieti ilmub „Eesti Skaudis“ nii vähe meile — vaid mõningaid teated ja vahel sekka matka-kirjeldusi?

Siin pole süüdi „Eesti Skaudi“ toimetuse, kes meie kirjutistele ja piltidele on alati lahkelt ruumi võimaldanud, vaid viiga peitub meis endis. Kuidas tahamegi midagi saada, kui me ise ei taha anda.

Otsime ajakirjast juhtnõõre tööks, pole neid seni veel leidnud. Siin muidugi

peaksid kõige pealt alajuhid endast märku andma. Gaiderid omavahelises nõupidamises on avaldanud soovi, et gaidmalevad üle maa pühendaksid rohkem tähelepanu „Eesti Skaudile“ ja saadaksid kaastööd igalt alalt.

On veel paljugi lünke meie tegevuses, võime need täita vaid vastastikkude juhatusetega, nõuannetega „Eesti Skaudi“ veergudel — kasutame seda võimalust. Muudame ajakirja huvitavaks ja võidame talle järjest uusi sõpru, sest mida suuremal arvul tellime ajakirja, seda enam võib ka toimetuse meile vastu tulla. Igal salgajuhil vähemalt peaks olema „Eesti Skaut“ — hinna poolest peaks ta ju enamvähem kõigile olema kättesaadav. Nii siis gaidjuhid — enam tähelepanu „Eesti Skaudile“!

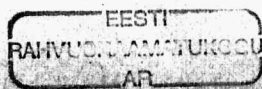
Gaid.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. VASTUTAVTOIMETAJA N. KANN, PEATOIMETAJA: L. KÄRSEN, TEGEVTOIMETAJA: J. KOKLA. TOIMETUSE LIIKMED: H. JÕE, R. TÕNURI, E. PAVELSON, V. SUIGUSAAR, A. TARI, H. TARI, E. JÕGI, R. ROOS.

Üksiknumber 20 senti Aastakäik Kr. 1.50. Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn Vene 26. Ilmub aastas 8 numbrit.

Ilmumise kuupäev 21. juuni.

F-a. Tamverk'i trükk Haapsalus.

KUMMITEMPLI-
TÖÖSTUS

„Perfekt“

OMANIK

E. Blaufeldt

TALLINN, NUNNE 7n. 8
TELEFON 437-16

SAATEKULUD VÄLJASPOOL
TALLINNA VÕTAB FIRMA
OMA KANDA

KÕIK SKAUDID
TARVITAVAD MATKATES

«ESTO»

KVALIDEETSAADUSI

VORSTE

SINKE

RULAADE

VÕILEIBU

PIRUKAID

IGASUGUSEID KONSERVE

Müügil Lihatsentraalides ja
kõigis paremates delikatess-
ja toiduainetekauplustes.

ÜHING

ESTI LIHAEKSPORT

TALLINNA EKSPORTTAPAMAJA

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU